

z ponitur pro ligno lancee, z pro parte candelabri a stipe directe procedente.
*Bastiludii dy. qdā ludus militū cū bastis. s. qm̄ egtes currit z frāgūt bastas, z zponit ab hasta ste. z ludo. ide ha-
stiludior. aris. dpo. i. talē lndū exercere qd vulgariter dī-
laud p nō ē aduerbiū negādi. z scribīt p C bogourdar.
d. z aspirat. Itē fīm Pāp. haud sec: nō aliter: haud pcul
nō longe. Item iuenitur aut coniunctio per t. z sine aspi-
ratōe sicut dixi in a. littera.*

Haurio ris. si. stū. rire. attrahere. et proprie aquā de puteo. et po-
nin quique preeuacuare; quique preextenuare et suumere; quique
prebere; quique precutere vel ferire. id est haustus. sta. stū. pre-
cipiū. et haustū. stūs. i. attractio euacuatio verl' bibitio. i.
de haustum aduerbius. Inueniētur autem sine aspiratiōe;
habitu significat: sic dixi in a. letra in suo loco. **Haurio** cō-
ponit cum con. et dicitur cohaurio ris. abiecta n. i. secundum haurio.
debaurio. i. valde haurire: euacuare: exhaurio ris. i. eodē
sensu. haurio et eius proposita acrua sunt. et faciūt preteritū in
haustus. et supinū in haustus. **C**Et nota qui cū vocalis parū
debeat aspirari. tunc i hac scđa psona hauris multū aspira-
tur ad oriam huius nois auris. et grā sortum in oībus alys
glonis et modis illius verbi. et propositis illius verbi multū aspi-
ratur vocalis. **E**t vt dicit proris. in. io. li. **Haurio** ris. haustus.
haustus dicitur causa assumptionis. tunc quis in aspiratiōe differat.
Hic dicit proris. qui audeo des. deo. mutata in sum. etiam
facit supinū in aūsum: ad differētiām huius haurio facit
haustum. interposita tunc deberet facere haustum. qui for-
matur a preterito haustus. si. mutata in sum.

Hauritorii ab haurio ris. dñ h̄ b̄ hec haustibilis t̄ hoc le. v̄l
b̄ hec hauribilis t̄ hoc le. v̄l hoc auso: iū. qđ ēt haurito
riū dñ. l. loc⁹ de quo v̄l vbi haurit: vel ist̄m hauriendi.
Iré ab haurio. hauritoz⁹ ria. riū. qđ p̄tinet ad hauriēd⁹.
Haustibilis. in haustibilia vide.

Haustræ ab haurio ris. dr hec aultra ltre. qd z hoc haultz
inuenit. i. rota hauritoria: ab hauriædo aquas. qd etiam
hic gurgillus dicitur. qz in gyrum verrat.
Haustræ. in haurio ris. exponit.

mas dis. et hec hebdomada de. q̄si heptomada a numero septē die p; quo p̄ repetitōe et mēses et anni. et secula p; agūs Dani. ii. **P**ebdomas vna. et cor. do. vii hebdomadari? ria. riū. qđ pertinet ad hebdomadā. et h̄ hebdomadari? ry. q̄ hebdomadā curā gerit pro socijs sup cibarijs. vel in choro officiū facit. et facit vocatiū i.e. hebdomadarie. et vt dicit p̄p. hebdomada d; scribi pp. nā dñiūs ab hepta greco. i. septem latine. s̄z qz apud latinos p. an d. non reperit. translati p. i. b. s̄m quosdā. et dicis hebdomada. et hoc verū est. Nide etiam in e. littera.

Hebdomas dis. penl. cor. tā in ntō q̄ i ḡo exponis in hebdomada. t̄ iueniē i **Dau.** ca. 9. dñ. n. ibi. **L**ōfirmabit āt p̄tū mltis hebdomas vna. t̄ i dimidio hebdomadis ōfī. **Heber** fuit p̄nepos **Sem:** 2 iter. (ciet hostia & sacrificiū. p̄tā trāſis). t̄ b̄ iter p̄tatio ē mystica. qz ab ei stirpe trāſis ret de' nec p̄seueraret in eis trāſlata ad ḡetes grā. ex ipo. n. orti sūt hebrei & dicti. **A**b heber deriuat hebrei' brea. breū. qd̄ iter p̄tā trāſis v̄l trāſit' vel trāſitor pp dictaz cām. qz de' ab illa ḡete trāſiret & recederet. vel hoc noie iudei vocati sūt. ex quo mare rubr̄ trāſierūt. viii hebrei dicti sūt qdā heretici q̄si trāſitores. quo noie admonēt: vt d̄ peiorib⁹ ad meliora trāſeāt: t̄ p̄tinos errores relin- quāt. qz ab hebreis dicti hebraicā c̄ sum.

Hebenus ni.penul.produ.fe.ge.arbor que cesa durescit in
lapide:cuius lignu:nigrū est. ⁊ dicit̄ hebenū. vii hebeni-
nus na:num.de hebeno existens. ⁊ pdu.ni.

Hebeo bes.bui.bere.i.stupere:tardare:pigrcre:obtudi:ob

serari. vii hebesco scis. inchoa. prie tñ hebescit qui nñae
vñ tepescit. Pebeo cù oibus suis 2positis siq hz neu. è:
z caret supinis. toia cor. hc. sive noia sive verba ab eove
nieta. Ab hebeo dicens hebea betis. i. piger. tardus. obtu
sus. stupidus. ames. Et 2parat heberior tissim? vii hebe
citer tuis. tissime. adiuer. Iuuius aut generis sit hebes di-
ctu est in tercia parte de genere nominu; ybi agit de oi
genere. z desinit abltus in e. vel in i.

Hebetescō scis. in hebetō est.
Hebeto tas. taui. suffocare: obtusare: obscurare. hebetē fa-
cere. et hic hebeteo ies. idē qđ hebere. s.e v̄l fieri hebetē
vñ hebetesco scis. ichoa. in eodē sensu. pprie tñ hebere.
scit qui amittit aciē. hebescit vñ q nāe vñl tepeſcit. **D**ia
p̄dicta cor. he. et est actiuum hebetō.

Hebeo onis, vel hebeon onis, i. paup. viii hebeonei vel hebeonite dicti sunt quodam hereticus si a paupertate intelligentur. **C**hristus, n. p. puerum solu virum iustum putat effectum. hi semper in dei sunt. et ita tenet euangelium ut legem carnaliter scrueat. hinc hebeonea nea, neum, et hebeonicus ca. cu. ut hebedica secta.

Hebeonite.in hebeo exponitur.
Hebitudo.ab hebes d̄r hec hebitudo dinis .i. pigritia: fa-
tuitas:obtusio tarditas:et iuenit scriptū ī **P**ap. et ī mora-
lib⁹ **H**reg.per bi.qdā volūt q̄ scribat pb. et pdu.tu.

Hebreus in heber exponitur.
Hecce sunt due partes hec & ne, & graue penl. vñ h non
inclinat siūctio enclitica accētū pcedētis syllabe ad se. i.
iuxta se qd̄ accedit pg corruptionē pcedētis vocalis. dī
.n. heccine cū deberet dici heccene; corrupta ē ibi syllabica
adiectio ce. qr nō erat de suba adiectiōis; nec hēbat
aliquē accētū p se. cū careat significatiōe. & nō sit dictio.
& hoc factū est cā maioris elegatię; vel cā necessitat̄is. qr
nō est ponēdus pncipalis accētū sup aliquā syllabicam
adiectiōem; cum penitus careat sensu. & sic necessitas
cogit eam corripne diceremus heccine posse accentū
acuto sūm penl. & idē diccas de scicce. **I**stēc adiunq*uit*

aliqui huic pnomini hic p syllabica adiectio, z tūc obēret legi nō iterrogatiū; s remissiu. **U**n in. z.ca. **T**ren. **P**lauserūt sup te māib^o oēs trāseūtes p viā sibilauerūt z mouerūt caput suū sup filiā hierusalē: heccine estyrb^s dicētes pfecti decoisi: gaudiū ymterse terre. **H**eccine. i. hec. **J**te. zo.ca. **I**sa. Heccine erat spes nostra ad quos cōfugim^b in auxiliū: vt liberaret nos a facie regis assyriorū. z quo effugire poterimus nos. z ita aliqui in fisci- ne cine est syllabica adiectio, z tūc fiscine. i. sic.

Hechinⁿ. dicis ab herero res. t est hechinⁿ. i. paru^p piscicu
lus semipedalis: sic dict^o. q: heredo nauē retineat: l3. n.
ruāt vētēlicz seniāt pccelle: nauis tñ q̄si radicata in mari
stare vide^t nec moueri: nisi retinēdo: s̄z tātūmodo adhe
rēdo. vt. n. dīc **A**ng. nō 2tingit hoc ex ppria fortitudine:
s̄z ex nā ei^t: huc latini morā appellāt. qz cogat morari na
uigū. Et hinc dī h echinⁿ ad silitudinē illi^t piscis factū
Et hoc dīc **A**mbro. in. 5. hexamerō. **E**chinⁿ oial exiguez
vile ac despicabile: marinū loquor: pleriqz idex future
tēpestatis: aut trāgilitatis annunciat^o solet eē nauigātib^z.
deniqz cū pccellā vērop^p pfenserit calculum validū arti
pit eūqz velut saburrā vebit. t tāqz ancoraz trahit ne ex
cūriat fluctibus. itaqz nō suis se liberat virilb^z: s̄z alieno
stabilit^t t regit pōdere: quo viso nauite velut signū furi
re pērbatiois capescūt: t sibi pconēt: ne eos ipatos tur
bo t iprouisos iuenerat. t post subdit **A**mbro. **Q**uis negat
diuinit^t illis ifusum īgeniū eē hō arq^t vñtē: cuz videat
istos in aglonē tā solēnē obeūde fecūditatis peregrina
tionē viuaci īgenio zponere: alios exiguo corpore tñ vā
liditatis assumere: vt maximas nauiz plenis currētes
velis in medys fluctib^z s̄sistat: sic brevis pisciculus echinⁿ
nus tāta facilitate memorat nauē igēte statuere: vt os

D

radicata mariyideas herere nec moueri. aliquādū enī
smobile seruat. et in ista significatione. s. p. pisticulo pdu.
pm. vñ Luca. 6. In medys echin' ags: oculisq; draco-
num. Itē inuenit echinus pro iricio. vñ dicit Ambro. in
hexame. 6. Echinus iste terre: quē vulgo iriciuz vocant:
sigd isidiaz psenserit spinis suis claudit: atq; i sua arma-
se colligit. vt q̄lq; eum cōtingere putauerit: vulnereē
Idēq; hic echin' futuri. puidēs germinas sibi respirādi
vias munit. et qñ boreā flaturū collegerit septētrionalez
obstruit. qñ notho cognouerit detergi aeris nubila ad se
prētrionalē se cōfert. vt flatus dclinet obuios: et regioē
noxios. et pdu. penul. in qualibet significatione.

Hec tecca ce. dñ solariū. vñ dñ glo. sup illud Zech. 4. i. De
cthecas ex vtraq; pte. t. Hectecas q̄s rome vocat sola-
ria dñ cenaculoz parerib' eminētia vñ menialia ab eo q
ea p̄ iuenerit. h̄ ēt vult p̄ ap. dñ ēt pibolus heccea. et pdu.
Hector toris. penul. genitui cor. sicut greca p̄pria penl.
in or. vt actor toris. hector toris. Quid? Hectora dona-
uit priamo prece motus achilles.

Hedera potest deriuari ab hereo. et sic videtur q̄ debeat
aspirari. vel deriuatur a bedus. et sic nō aspiratur: ynde
de ea dixi in e. littera.

Helchana īterp̄ta dñ zelus: vel dei possessio. et cor. penl.
vñ in aurora. Helchana q̄ dñ possesso dicitur illos.

Heleyson ab hely qđ est de. dñ qđ dñ vñ greci. s. heleyson
. i. miserere. ynde dicit. Hylite heleyson. i. xpe miserere.

Helena ne. penul. cor. pprii nomē cuiusdam mulieris.

Hely vñ hely vel heloe noia dei sunt apud hebreos. et qđ
libet eoz īterp̄ta dñs apud latinos. vel poti' īterp̄-
ta de' ineu: sicut euāgelistē in passiōe dñi apte dñm
strat. et vident' eē p̄posita ab el. et aliquo pnoie greco: qđ
tm̄ valet q̄tuz meus apud latinos. et binc eleazar qđ ī-
terp̄ta dñ adiutoriū. Et est el apud hebreos pmum no
mē dei: scdm hely: tertiuū hely: vt dixi in el.

Helia īterp̄ta dñs de'. et hoc fuit ex futuri p̄agio. qđ dñ
altercaret cū qđringētis sacerdotib' balā iuocato noie
dñi descēdit de celo ignis sup holocaustū: qđ dñ vidisset
ois ppl's cecidit in faciē suā. et ait. Dñs ipse est de'. ex hac
causa tale nomē p̄us accepit. qđ per eū postea co gnouit
ppl's dñm dei. Idēz et fortis dñs īterp̄ta: vñ qđ eos dē
īterfecit sacerdotes: vel qđ achab aduersitatē tolerauit.

Hely lamazabatani: idez quod deus meus deus meus: vt
quid dereliquisti me.

Heliodus pprii nomē cuiusdā viri. et inuenit penul. pro-
du. vñ Dora. in sermo. Hospitio modico recto comes be
lyodus. Inuenit etiā et cor. vñ Pātheon. Corp' helyo
doi fodit abeūq; latēter. et hoc mihi placet. Sicut. n.
theodorus cor. penul. fm̄ cōem vñsum. ita et helyodus
iz aliquā inuenit penl. pdu. Unde Iuue. Lautoz pueros
artē dicēs theodorus. qđ autoritati ascribimus.

Helyos. ab hely quod est deus dictus est sol helyos. qđ pro
deo olim reputabatur.

Helyotropia in helyotropium vide.

Helyotropiū. ab helyos qđ est sol et tropos qđ ē inuenit dñ
hoc helyotropiū p̄. qđ dñ herba. qđ solis motib' folia cir-
cūacta p̄uertat. vñ et in latinis obsequiū dñ. nā et sole orē-
te flores sius apit: sero claudit cū sol occubuerit. ipsa est
quā latini icubū siluaticū vocat. hec et vernacularia. qđ exti-
guit verrucas. Itē ab helyos et tropos p̄ponit hec helyo-
tropia pie. qđ dñ gēma valde clara et perspicua. qđ colores
mutat fm̄ variationē coloz in sole. vñ rubea appetat in
mane et in vespera. Vel sic dicit. qđ posita in labris eneis
radios solis mutat sanguineo colore repulsos: s; extra
aquam in modum speculi solem accipit. Inuenit etiam
pro eodem lapide precioso. hic helyotropius p̄.

Helysens īterp̄ta dñi salu. qđ multas virtutes fecit. et

E

famen pelleō pp̄lm a morte liberavit et saltauit.
Helyn interpretatur dominus deus: vel dominus domi-
nator. siue deus meus iste. aut deus meus ipse.
Heloy in hely exponit.

Heloe in hely vide.

Hemiciclus. ab hemis et ciclus componit hic hemiciclus
cli. i. medius circulus. vnde hemiciclus quandoq; dicit
sedes dimidium circulum habens. i. arcum.

Hemina me. qđam mēlura mediū sextariū stinēs. et dñ ab
hemis. qđ est dimidium. vel p̄t deriuari ab emēdo.

Hemoli'. ab hemis et olon qđ ē totū p̄ponit hemoli'. lia.
liū. i. stinēs totū et sup medietatē. vñ hemoli' ca. cum.
Hemis dicit greci. i. dimidiū. et acūtū in fine.

Hemisperiū. ab hemis et spera p̄ponit hoc hemisperiū ry.
. i. dimidiū spere. Et sunt duo hemisperia. s. superi' et infe-
rius. Superi' colum' nos. et anteī nostri iserti' colūt antī
pedes nostri. et eoz anteī. si tñ yep̄ est istos pp̄los esse.

Hemisticiū. hemis qđ est dimidium componit cu iticos qđ
est vñsus. et dicit hoc hemisticiū qđ dimidius vñsus.
Hemicheus. ab hemis et theos componit hic emithēus
thei. i. dimidiū de'. s. qui ex parte patris vel matris est
tantum deus fm̄ poetas.

Hemitogium gy. ge. neu. i. dimidia toga. et componit ab
hemis qđ est dimidium. et toga quod est vestis
Hemitriceus. hemis componit cum trice qđ est tertius
et dicit hic hemitriceus cei. i. febris acuta. et sunt tres
hemitricei: minor: medius: et maior.

Henatini: gigantes. siue robusti siue potētes: aut humiles
consurgentes.
Hennon vallis tristitie: vel vallis interfectionis.
Hepta grece latine dicitur septem.
Hepumeris. in e littera exponit.

Her grece latine dicitur terra.
Herba be. dñ ab aruo. Jacto. n. semine in aruū nō lōgo tē-
pore post ipm pululat in herbā. vñ qđ terre fixis radici-
bus adheret. vñ hoc herbariū ry. loc' vbi herbe abūdāt
et ab herbo bas. et est herbare herbā pascere: vñ
herba ornari iduere. Perbo p̄ponit ut ab herbo bas. co-
herbo bas. dherbo bas. ab herba remouere: ibero bas.
Et est actiuū herbo cū oib' suis p̄ponit. Itē ab herba
dñ herbe' bea. beū. de herba fac': vel ad herba p̄. mens
vñ viridis. Itē ab herba herbosus fa. sum. plen' et abun-
dās herba. Et sparat. vñ hec herbositas taris. Item ab
herba herbid' da. dñ. penul. cor. i. herba plenus: herbo-
sus. vel q̄bz herbā. Et sparat. vñ herbidas tatis.

Herbeo. ab herbo herbas dicitur herbeo bes. bui. i. eē vel
fieri herbosum vel viridem. et binc herbesco scis. i. chao-
tium. Unde Augustinus de ciuitate dei in. 5. Similiter
herbescunt. flavescent. pubescunt.

Herbilis ab herba dñ et hec herbilis. et hoc le. penl. cor. i.
herba abūdās. Herbilis etiā vocat anser herba pastus.

Herbo bas. in herba exponit.

Herbula le. penul. cor. diminutiuū parua herba.

Hercisco scis. ui. tū. p̄ponit ab hereditate et scido vñ cedo.
et est herciscere diuidere. et p̄p̄ hereditatē iter heredes.
vñ hic et hec et hoc herciscēs. i. diuidēs. et herciscendus. i.
diuidēdus. et fm̄ antiquos e. mutata in u. dicit herciscē-
dus da. dum. i. diuidendus. et binc hec herciscunda. ciscū-
de. et herciscunde īdeclinabile inuenit in legibus. i. di-
uisio hereditatis inter heredes.

Herciscundus da. dum. in hercisco vide.

Hercules lis. quasi heris cleos. i. lite gloriōsus ab heris qđ
est lis. et cleos gloria: vel q̄si heros gloriōsus: ab heros et
cleos. vel q̄si bere. i. dñe. s. Junonis glia: ab hera et cleos
vñ herculeus lea. leum. et herculinus na. num.

Hereb'. ab hereo. res. dñ bic hereb'. bi. ifernus: qđ nimis

adherat illi quæ capit. t. e. hereb^o pprie tartar^o. s. p. f. u. dissimil^o locus ifero p: de quo dñ. Quia in iferno nulla ē redēptio. Ad illū locū nō descēdit in morte xps: nec idē dānatos extraxit. vii in Osee dñ. Fro mors tua o mors: ero morsus tu^o i ferne. momordit. n. ifernū: qz inde pte. s. electos extraxit: t pte. s. dānatos ibi religt: t cor. penit. hereb^o. viii Luca. i. z. Utinā celiq^o dīs herebiq^o liceret hereditapa. pe. ge. cōis: q hereditatez alterius capit. t cōponit ab herediū vel hereditas t capio: t cor. ca. Heredipeta. te. cōmuniis gene. qui alterius hereditatē pettit: vel cupit. t componitur ab hereditas vel heredium: t peto petis: t cor. penultimam. Herediticida. de. cōis gene. q alteri^o hereditatē scindit: au fert. t zponit ab hereditas yl herediū: t scindo scindis. Hereditacula. le. dimi. parua hereditas dicitur. Hereditalis. ab hereditas. tatis. vel heres dñ h t hec here ditatis t b^o. le. t hereditari^o. ria. riū. i edē sensu. s. ad hereditatē ptiñes: vel q hereditatē accipit vel accipe dñ. Hereditarius. ria. riū. in hereditalis exponitur. Hereditas. tatis. in heres est.

Hereditatus tus, mai, ge, i, hereditas: et dñ ab hereditas.
Heredito, tas, in heredo, das, vide.
Heredium, dij, i, pred, ü, bereditas: et dñ ab heres, dis.
Heredo, ab heres vel herediū dñ beredo, das, herede, fa-
cere vel hereditatē dare, et hinc heredito, tas, frequēta,
vñ pót deriuari ab hereditas, tatis. **A**t vtriqz poniit vt
coheredo, das, et coheredito, tas, exheredo, das, vñ exhe-
redito, tas, i, extra hereditatē ponere: hereditatē aufer-
re. **E**sunt actiua heredo et heredito cū omnibz suis ap-
positis, et pdū, penul, heredo: s̄z heredito cor.
Heremicala, le, cōis gene, i, heremū colens, et poniit ab be-
remus et colovel colens, et cor, co.
Heremipeta, te, cōis gene, qui heremuz petit, et cor, penul,
et cōsumptus et raro vel herero cōponitur.

ab beremus et peto vel petere componitur.
Beremita.ab beremus dicitur beremita: cōis ge. quasi ab aspe-
ctu boīum remotus.morā enim in herem solitarius.
Idem et anachoreta.vñ heremiticus.ca.cū. et pdu.mi.
Heremum.mtj.i.beremus: et dicitur ab beremus.mi.
Beremus.ab beroe.res.dicitur beremus.mi.fe.ge.p̄.triu:qr
nūc vel raro fiat ibi māstio.vel herem.mi.ē inuita soli-
tudo vbi nūc habitatus ē: s̄ desertū vbi aliqui habitatus
est: et nūc derelictū ē.yl herem oratio a remoueo: q̄st remo-
ta ab aspcū boīu: vñ herem. ca.cū. et corri.re herem.
s̄ herem vñ pme glone plalis nūeri d beroe pdu.re.
Hereo.res.besi sum tria significat.s. i. initii:dubitate: et mo-
rari siue manere.**H**ereo componitur ut adhereo. res.i.
anniti.coherero.res.inherero.res.i.iinitii:subherero.res.i.
submitti.**H**ereo et eius composita sunt neutra: et faciunt
preseritū in s̄.sumū in sum: et modu se.

Heres.ab heros dñ hic & hec heres.dis. pprie fili? heri: qz
hero succedere oꝝ in hereditate: lz & heredes dicant alij
qui in hereditate succedunt.vel heres dñ a rebus addi-
tis suis ab ere:qz possidet agru: & censuꝝ soluit. vel dñ be-
res ab herero:qz maxime adhereat. & ab heres hec here-
ditas.tatis. & cōponit cū con & dñ coheres: & pdu.re.
Heresiarcha.che.gene.cōis.i.heresis p̄nceps: & componi-
ab heresis & archos.i.princeps.
Heresis.ab herero p̄ innuixel dubitare dñ h̄ heresis.i.diu-
sio ab ynitate fidei:qz nimis adheret illis: vel qz facit il-
los dubitare i fide:quos iuadit. vel heresia iterp̄at di-
uisio: & e grecu. vel heresia dñ qz̄ elis ab eligendo: qz id
sibi vnuiglsḡ eligat qd meli? sibi eē videt ut piparetici:
epicuri:stoici. vel sicut alij dicunt:qz pueruꝝ dogma co-
gitates arbitrio suo d̄ ecclesia recesserūt. inde ḡ heresia
dicta ē ab electione qua quisqz arbitrio suo ad instituem-
da vel suscipiendo d̄ libet sibi eligi. nobis dñ nibil er-

arbitrio nō inducere licet; sed nec eligere. h[oc] rei ap[osto]los dei
h[abitu]s autores: qui nec ipsi q[uo]d ex suo arbitrio quod idu-
ceret elegerunt; sed accepta a christo disciplinam feliciter natio-
nibus assignauerunt. vñ dicit **P**latus ad galathas: q[uia] si ange-
lus de celo aliter euangelizauerit anathema sit. sed q[uia] de
riuat ab eligo non debet aspirari eresie: et facit genitius he-
resis vel seos. et cor. re. vide in scisma scismatis.

Hereticus. ab heres d[icitur] hereticus. ca. cum. i. diuisus ab yni
tate fidei: eligendo quod sibi melius videatur. sed scismatici sunt:
q[uia] ab aliis scissi sunt. solo enim cōgregationis discidio gau-
det: q[uia] codē cultu et codē riui incedunt: ut cete i et fere
eadē opinantur. heretici vero penitus alia opinantur.

Heretaduer. tēporis: et cor. prūmā. vñ **C**lōpus. Gallere vult
bodie: si qua fecellit heret.

Herilis. ab heres d[icitur] hic et hec herilis et hoc. le. res heri vel
pertinentias ad herum. vñ heriliter aduer. et hec herilitas
tatis. et produi. penulti. herilis.

Heritudo. ab her[etico] d[icitur] heritudo. dinis. semi. ge. i. dñatio.

Herma. me. in hermes exponitur.

Hermafroditus. herma ap[osto]lo grecos d[icitur] masclius: et frodi feia
nūcupat. vñ h[abitu] hermafroditus: et hec hermafrodita d[icitur] q[uia]
vel q[uia] vtrūq[ue] sexū h[abitu]t. hic alio nomine d[icitur] androgenus. hi de-
xtrā māmillā virile: sinistrā muliebre h[abitu]tes vicissim co-
eundo et gignūt et pariūt. et q[uia] talis homo nec vir nec mulier
videatur. sed vtrūq[ue]. id q[uia] dā silitudine hermafroditus d[icitur] ca-
strat[us]: q[uia] nec vir nec mulier videatur. vñ hermes q[uia] ē mer-
curius cōponit cū frōdita: q[uia] ē venus: et d[icitur] hermafrodi-
tus. i. filii **M**ercury: qui q[uia] amixtus ex illis
vtrūq[ue] sexū habuit: id ab illo d[icitur] hermafroditus et herma-
frodita: in quo vterq[ue] sexū appetit fīm. b[one] u. et pdu. penul.
vñ in doctrinali d[icitur]. Et pdūt lechit et hermafroditus.
De hoc et dicit **A**ug. in. i. 6. l. d. ciui. dei. Androgeni quos
etiam hermafroditos nūcupat: q[uia] quis ad matrimonium rari-
sint: difficile tū ē vt spibus destinet: in q[ua]bus cū sic vterq[ue]
sexus apparer nature: ex quo potius debeat accipe nomine
incertus. Et meliore tū hoc ē a masculo vt appellaret lo-
quēdi sicutudo p[ro]mulgat. nam nemovnq[ue] androgenas aut
hermafroditas nūcupavit. Et crit **A**ug. Utz huiusmo-
di mōstruosa hoīus generā traxerint originē ex **A**dam.
Sed ad hoc respondebis infra in monstro. stras.

Hermagedo: surrectio in priora: siue mons globosus in-
terpretatur. et acuitur in fine.

Hermene grece: latine d[icitur] interpretatio. vñ hermenia. nie. i.
interpretatio. et fīm grecā declinationē hermenias facit
grīs q[uia] componit cum peri: et d[icitur] peribermenias.

Hermeneuma. ab hermene d[icitur] hoc hermeneuma. matis.
idest interpretatio. vñ hermeneumatizo. zas. i. iterptor.

Hermeneutic[us]. ca. cū. i. interpretatiū. et d[icitur] ab hermene.
vel hermēnia. nie. q[uia] ē interpretatio. vñ q[uia] dā gen[er]o loquēdi
d[icitur] hermeneuticuz. i. interpretatiū: quo. s. alīq[ue] rē iterpta-
mur. i. exponim[us] vel enarram[us] ut i. rhetorica orōne. vñ i.
vulgari fīmone. Sunt. n. tria p[ri]ncipalia gīa loqndi. s. drag-
maticuz. didascalicu: hermeneuticu siue enarratiū.
Dragmaticu ē q[uia] iter interrogatē et r[es]pondēt fit sine v[er]sa:
q[uia] s. dcisiuz ē freqnti interrogatē et riside: vñ i. dialectico
tumultu. et d[icitur] drāmaticu q[uia] interrogatiū a drāma-
tico. q[uia] ē interrogatio. **D**idascalicu ē q[uia] dīsistit inter do-
ctorē et discipulū. et d[icitur] didascalicu q[uia] doctrinale: a dia-
scalo q[uia] ē doctoz vel magister hermeneuticu vel enar-
ratiū est q[uia] dīsistit inter omnia orōnē decurrentē inter-
loquēti et audiēti ybi vñ continet loquīt: alter vel alteri
tacēt et audiūt. Et differt a didascalico in hoc: q[uia] illud fit
cū doctrina: illud vñ minime ē doctrinale fīm. b[one] u.
Et s[ed] alios dic q[uia] tria sūt gīa loqndi. s. didascalicu: drāma-
ticu: et hermeneuticu. **D**idascalicu est doctrinale a dia-
scalo doctore. et hoc vertitur inter magistrū et discipulū:

西Be

16

ante

1

vt p̄z in **Donato**. t̄ iste modus tractādi d̄r socraticus: qz
Socrates p̄us fuit v̄sus dialogo. i. duali **Fimone** introdu-
cēdovnū q̄rentē & alii r̄udentē. h̄uc aut̄ modū tz **Hreg**⁹
i dialogo. & ego tenui in q̄oniib⁹ aie ad sp̄m i quodā libro
quē cōpilau i theologia: vbi aīa tāq̄ discipuli formā su-
mēs interrogat: & sp̄s tāq̄ doctor r̄endet. **Dragmaticū**. i.
Interrogatiū: inter disputatēs v̄sas: vt in dialetica: & d̄r a
dragma. tis. qd̄ ē qd̄ quā indicat q̄ r̄endet. **Dermeneuti-
cū**. i. **interpretatiū**: locū h̄is in causis: vbi ē fmo x̄tinu⁹: &
iudex ordinari⁹ q̄ cām decidere d̄z: & d̄ ab hermes.
Hermes. ab hermene b̄ hermes. me. v̄l b̄ hermes. mis. v̄l
hermetis. i. **iterptatiū**. vii & **Mercuri⁹** dicit̄ ē hermes:
qz ē iterpres dei & hominū. & hic b̄ herma. me. & b̄ hermu-
la. le. dimi. d̄f imago **Mercury** & statua. & hic ēt tractu ē
vt q̄libz statua: & p̄cipue sine manib⁹ dicat hermayl' her-
mula. le. s̄litr d̄f capitellū colūne supi⁹ & iferi⁹. s. qd̄ suppo-
niē & supponiſ colūne: & d̄f herma et apud grecos muscu-
Hermogenea. nis. penl. cor. propriū nomē viri. Clus d̄r.
Hermon. monis. mons est & acut̄ v̄ltima.
Hermula. le. penul. cor. in hermes exponitur.
Herne lingua sabina saxa vocantur.
Hernia. ab herne vel bernicus d̄f hec hernia. nie. s. tumor
vel defluxio intestinoꝝ in mentulā. vnde herniosus. sa-
sum. talē tumorē intestinoꝝ patiens.
Hernicus. ca. cū. pentul. cor. i. saxofus: vel mōticulosus v̄l' q̄
habitat in locis saxosis vel mōticulosis: & d̄ ab herme.
Virgi. Et roscida riuis hernica saxa colunt.
Herodes iterptat̄ pelliceus: vel glorioſus: clar⁹: etymo. ē.
Et scias q̄ tres fuerit **Herodes**. prius fuit **Herodes**
ascalōita: fili⁹ **Antipatris**: q̄ p̄m' alieigena regnauit i Ju-
dea post **Pircanu**. iste totū regnū obtinuit dolo. iste **He-
rodes** pueros interfecit bethleemitas a bimatu & infra.
Sicut ali⁹ **herodes** antipas: q̄ fuit fili⁹ isti⁹ sub quo passus
est dñs: vt hētūr **Luce**. 22. q̄ ēt decapitauit **Ioānē** bapti-
stā: vt hētūr **Math**. i. 4. Iste ēt idē **herodes** adiudican-
te **Cesare** impatore successit p̄i in galilea: & frater ei⁹ ar-
chilaus i indea. Sicut & tertiu⁹ **herodes** q̄ dici⁹ ē aggrippa:
nepos fuit magni herodis: a quo **iacob⁹** frater **ioanis** oc-
cisis ē gladio: vt b̄ **Actuū**. 22. c. **Prim⁹** ē **herodes** dicit⁹
ē ascalōita: scđis **atipas**: tertiu⁹ **aggrippa**. vii v̄sus. **ascalōi-**
ta necat pueros. **atipa** **ioānē**. **Agrippa** **iacob⁹** claudēs in
Herodias. diadiſ. & b̄ herodi⁹. dy. iueniſ (carcere petz.
p̄ eodē & t̄. gr̄i mutata i a. & assūpta des fit b̄ herodiades
diade. nomē patronomicū. i. fili⁹ v̄l' nepos herodis: & bic
s̄tracta de. syllaba fit b̄ **herodias**. dis. i. filiayl' nept̄z be-
rodis: & acut̄ penl. in ntō **herodias**. s̄z in gtō eā gratiat.
Herodi⁹. dy. idē qd̄ **herodes**. **Ite** **herodi⁹** est rapacissima
anis auū. & oīuz volatiliū maior & aglā vicit. ita dicit
glo. sup illō **psal**. **Herodi⁹** dom⁹ dux ē eoz. **Alia lfa** b̄z.
Fulice dom⁹. **Ite** deuter. i. 4. sup illō. Pecāt ne comedat-
tis: accipitré iuxta gen⁹ suū: **herodiū** &c. d̄c̄ iterlinearis.
Vulgo grifalco q̄ aglā rapit. **Herodiō**. onis. idē ē qd̄ **he-
rodi⁹**. **p̄p**. vo d̄c̄. **Herodi⁹** grece fulica: i psalmo ardea.
Heroicus. ca. cū. ab heros d̄r. vii d̄r. **Doc ē heroī** (putat̄.
cū carnē. **heroica** gesta q̄ sunt de magnis viris & heroicis.
& heroic⁹ iuenit p̄ dactilic⁹: qz gesta herōu dactilico
metro solēt describi. vii **Pris**. in p̄mo minō. d̄c̄ de quo
dā versu: est enī dimetriū iambicū ūiunctū p̄ēthimeme-
ri heroice. i. dactilice: & cor. penul. **heroicus**.
Herois. ab heros d̄f hec **herois**. idis. i. **bāronista**. i. v̄ro: he-
rois. & hinc intitulatus est liber **Quid**. ep̄laz. Incipit li-
ber **heroidū**: qz fere oēs ep̄stole in eo contente sunt mi-
sc ab heroidibus ad viros. & si aliqui ibi est missa aviro ad
mulierē nō fuit de proposito autoris.
Heronicus. ca. cum. i. **heroicus** vel antiquis. & dicitur ab
heros: & corripit ni.

Heros.ab her vel heros b̄ h̄ heros herois.i. baro vel vir fortis;sapiēs: t̄ potēs; q̄st̄ vir her⁹ ⁊ q̄st̄ dñs terre. l̄d̄ her⁹ q̄st̄ ethere⁹;q̄ p̄ sapia ⁊ fortitudine celo dign⁹ ē. prope gdē heroes dñr̄ ḡ olim post mortē credeban̄ deificari ob sua merita: vt Dercules Eneas ⁊ Osiles.est enī b̄ no mē tractū a Junone.greco.n. Juno dca ē bera. vñ gdā: ei⁹ filius heros dictus est. H̄z hec fabula mystice signat hic: q̄ aer Junoni deputat̄ vbi volunt̄ heroas habitare quo noīe appellat̄ alicui⁹ meriti aias defunctoz: q̄st̄ viros ethereos vel aereos: vel celo dignos pp̄ sapias ⁊ fortitudinē. Ab her⁹ ḡ vel herus vel hera deriuat̄ heros heris. ⁊ q̄ d̄ herus q̄st̄ etherus vel aereus. etymo.est. Herus.ab her d̄ hic her⁹.r̄.i.dñs terre: v̄l ab hereo.res. q̄z ali⁹ innitunt̄ ei. vñ hec bera.i.i.dñia. ⁊ cor.be.vnde Eso pus. Ut iliter seruit nemo duobus heris. Hesdras.dre.interpretatur adiutor. Hesito.ab heso.sas.d̄ hesito.tas.taui.v̄bū.freqn. q̄d sepi⁹ p̄ dubitare inuenit. vñ hec hesitatio.onis. ⁊ hinc hec hesitatiūcula.le.dimī. ⁊ hinc h̄ ⁊ hec hesitabilis ⁊ hoc.le.i. dubitabilis. ⁊ hic hesitatiū.ia.num.i.dubitatiū. ⁊ hesitabūdus.da dū.similis hesitati vel dubitanti. Helios.sas.ab hereo.res.hesi.sum.iu.u.in o. fit heso.sas. verbum frequen. sed non est in vsu. Hespia.ab hesper⁹ d̄ hec hespia.rie.i.bispāia: ab hespero stella q̄ in ea pte lucet: ⁊ hec est hespia respectu italiā q̄ dicis sit̄ hesperia. Siquidē hesper⁹ fuit frater athalantis q̄ pulsus a germano italiā tenuit eamq; de suo nomine vel noīe p̄stine regionis quā reliquerat hesperia appellauit. Si ergo dicas hesperiā sine additamento italiā signat. Si addis aliqd: fm diuersa addita potest significare nunc hispaniā. vt si dicas. ultimam vel aliqd tale. Nunc italiā: vt si dicas magnā vel simile. ⁊ hinc hesperius.ria.riū.i.bispan⁹: vel italicus. ⁊ hec hesperes.rides. italia vel hispania. ⁊ hinc filie athalatis dicte sunt hesperides: vel ab hispania: vel a patruo hesperon. Hesperides in hesperia vide. Hesperus:hespera.re.dicūt greci.i.hora q̄ est inter diē vel noctē: vel ecōuerso iter noctē ⁊ diē. vnde hic hesperus.ri.stella occidētalis q̄ in vespera post solez apparet. Nec etiā dicitur vesperus ⁊ vesper. ⁊ cor.spe. Hester quedam mulier fuit: ⁊ est indeci. ⁊ acuīt in fine. Hesternus. ab heri d̄ hesternus.nā.num.p̄ herinus causa alternitatis vitande hesternus dies.s.beri ⁊ bestern⁹ cibus.i.heri coctus.s. ab heri seruatus. Hethus.a.um.produ.penulti. Heu ē iteriectio doletis. Inuenit̄ ēt eu sine b. vide i snolo Hex dicunt greci sex. (Co. Hexa grece.i.sex: ⁊ inde apud nos hexas.dis.i.sex. Hexas.dis.in hexa vide. Hexameron cōponit ab hexa qd̄ est sex: ⁊ meros quod est dies inde exameron.i.liber sex dierum. Hexameter cōponit cuz hexa qd̄ est sex: ⁊ metrū. inde exameter.tra.trū.verlus cōstans ex sex metris vel pedibus: ⁊ cor.penul.nāliter hexametrū: vñ quidā. Fungit̄ exametrū pedibus sex mobile metrum. Hexapto⁹.ta.tū.zponit̄ ab hexa qd̄ est sex: ⁊ protos casus ⁊ d̄ hexaptotus.ta.tū.nomē sex casus babēs: ⁊ cor.penl. vñ illa noīa dicūt̄ hexapto⁹ q̄ in numero: ⁊ genere sex diuersas terminatōes h̄sit̄ in diuersis casib⁹ vt ynus. H ante I Hiacus.ci.mas.ge.i.bachus. ⁊ d̄ ab bio.as. q̄z facit venas biare. Virg. Populus alcide:gratissima:vitis biaco. Hiades. Hiados grece latine dicis pluvia. vnde hec hiadas. quoddam signum celeste: ⁊ quelibet stella illius signi potest dici hiadas: ⁊ hoc signum est in fronte tauri. collunt̄ hiades ab hiados: quia ortu suo efficiunt̄ pluvias:

vnde et latini succulas illas appellat. vel dicunt biades ab hydor qd est aqua. et cor. penul. biades. vnde in Auro ra. greci dicuntur biades gutte pluviarum.

Hialin grecie latie dñ yit. vñ b° hialin. li. qdā gen' purissi

mivit. hinc hialin'. na. nū. i. yitre'. et acutus in fine hialin.

Hias. dis. in biades vide.

Hiatus. r. u. i. bio. a. s. vide.

Hibera. s. n. i. nenia vide.

Hibernus. ab hyems dñ hibern'. na. num. Hibernus tps ē inter hyemē et ver. qd tps plerunq; a pte totā hyemē signat. Hesdre. z. ca. z. dñ. Mltitudo magna est et tps hibernū. vñ b° hibernū. ni. et b° bibnaculū. li. p eodē. s. dominus in qd hyemam' in expedītōe. et hiberno. nas. idē qd hyemare. vel i hybnis morari. et b° hibernia. nie. puicia qdā. qd ibi sit hyems picipue dura. vñ hibernus. na. nū. et hibernicus. ca. cu. et b° hec hibernēsis et b°. se. getilia.

Hiberus. r. i. mas. ge. fluui. hispanie. vñ b° hiberia. rie. dcā ē hispāia. et hinc hiber'. ra. ruz. getile. Et nota qd hiber' getile designat gentē hispāie et quēlibz dilla gēte. Et cā dñe ad nomen fluui apocopat ab auctoribz ntūs tñ. et dñ hiber. ra. ruz. et hiber. bri. et hinc hiber eris. nomē alteri' gētis ab hiberis. pfecte qd ē vltra armeniā. Ita dñc P. et pdū. penl. hibern'. De hoc ēt dicit P. tractas dñ nob' scđe declinatis. In er ingt tam masculinoz latinoz qd grecop. inueniunt: vt cap. p. hiber. b. qd p. apocopā ex- treme syllabe platu: solu in hac declinatoe. pdū. er. et ab eo. p. postū. vt celther beri. Celte. n. dñr galii: thiberi hi spani. Inde dicūt celtheri mixti ex vtreq; gēte ppli. vñ Lucan'. Et celte miscentis nomē hiberis. dñ tñ b° hiber. beri. p. hispāia hiber. beris. qd de illa gēte loginur qd est iugra armenios: et hiber'. ri. fluuius. vnde Lucan' in. 4. Qui prestat terris tibi nomen auferit hiberus.

Hicbec hoc b° huic pnomen est scđi modi: et ē huic mona syllabū. vñ dñc P. tractas devto scđe declinatis. At eni. Illud quoq; possim' scire qd bñ quoq; cui p mona syllabis accipiunt metri et huic. Dis. n. grūs i us dñs nēs vna syllaba vult supare dñm: vt ille illi' illi. Itē hi et his plales dñ debet scribit p vñ i. Itē he plale pynū e. scribit o: et aspirari. Sz y et ys. plales b° nois is ea id p duo i scribit: ad ofia: de eo is it et i. vñb: sicut dicā in is ea id. Itē vi dñc P. i. iz. Nec. syllabica adiectio ce. addebat huic pnomini b° b° p oēs casus apd latinos: et dicebat bicce hecce hocce. Nucvō addit huic pnoi in his casib' qd in s. destinū euphoie cāyt huiuscē: huiuscē: hosce: hasce. Hiebusci in hierusalem est.

Hyemicula. le. dimi. parua hyems.

Hyems. ab hemis qd ē dimidiū dñ b° hyems. mis. qd tunc breuior et diminuto vsq; ad medietate vñ vltra sol vñt circlo. Et nō qd i b° nois hyems nō ē p. nec i. sonas. i. vocal' qd repnata p. y. et forma: ḡtis a ntō iterposita i. vt hyems. mis. et hyems frida et hūida. vide i estas et ele mētū. et duaz syllabaz hyems. et hic b° et b° hyemalis et b°. le. et hyemo. mas. i. in hyeme dñmorari: vñ in tēpestate Hierapol' qdā ciuitas penl. cor. More hyems senire. Hieramis interpretat excelsus dñi: qd dñm est ei. Ecce cōstituit te. super gentes et regna. et acutus penulti.

Hieronymus interpretat sacra lex. fuit eni scūs. i. firm' vñ mūdus: vel sanguine tinct'. vel sacro vñi deputatus sic yasa tēpli dicebat' sacra: qd sacro vñi deputata. Fuit. n. scūs. i. firm' in bono ope: pseuerātia: lōganimitate: mūdus in mēte p puritatē: sanguine tinctus p dñice passio- nis meditationē: sacro vñi deputatus p scripture sacre expositionē et interpretationē. dñ et lex. ppter regularē di sciplinā quā monachos suos docuit: vel qd sacrā legē ex posuit et interpretat' fuit: sicut dicā in interpres. Et scias qd cū olim in ecclia ynu quisq; caneret qd solebat: theo-

dosi' impator dñmasuz papā rogauit: vt alicui viro do- cto ecclasticū officiū smitteret ordinādū. Ipe i gr scđs hieronymū i lingua latia: grecā: et hebraica pfectu: et in oī scia sūmū eidē pdictū officiū smist. Hieronym' g psal teriū p ferias distixit: et vniciq; ferie pprū nocturnū as signavit: ac H̄la p̄tē t̄. in fine cuiusl̄ psalmi dñm insti- tuit. Deinde eplas et euāgelia pāni circulū decātādas: ce- teraq; ad officiū p̄tinēta p̄ter cātu: rōnabilr ordiauit. Visitq; idē de bethleē ad sūmū pontificē et tāz a papa qd a cardinalib' fuit valde approbatū et ppter autētica tu. Tādē āt i ore speluce vbi dñs iacuit monumētū sibi struxit: vbi expletis. 98. ānis et mēsib' sex sepult' fuit.

Hierosolyma in hierusalem vide.

Hierosolymipeta. te. penul. cor. cōis ge. pegrinus qui petit hierusalē. et cōponit cū hierosolyma et peto. tis.

Hierusalē. Hieb' pprū nomē fuit cuiusdā yiri. vñ hiebu- seus. sea. seū. Hiebusci edificauerūt Hiericho. vñ et dcā ē hierico qdī hiebico: qd hieb' hiebz amplianit. iō hieru le dcā ē hieb'. Sigdē hiebz p dcā est salē a dñtore qd i cebaē. Salē: ad hebre. 7. ca. Postea dcā est hieb' ab am pliatore qd vocat' ē hieb' vel a hiebusis hiebatorib'. Po stea illis duob' nob' p̄tūctis p̄ pōne. s. hieb' et salē: dcā est hiebz qdī hiebusale. et sic vñ b° nomē esse pferēdū p gemini s. Sz dic qd in pōne abyct' s. vñ. Nec postea a Halomone dcā est hierosolyma: qdī hierosalomonia.

Et nota qd iueniēt b° hierosolyma. me. et hierosolyme maz. et hierosolymis ideclivable i eodē sensu. s. p illa ci- uitate. Et b° ēt corrupte a poet. Solyma dcā ē: et postea ab helio hadriāo: vocata ē helia. In ipa est syō qd hebrai ce speculatio iterpata: qd in sublimi structa et de lōge veniciā p̄tēplāt. Hiebz autē grece: latie pacifica vel vi- siō pacis iterpata. Et scias qd hiebz historice ē nomē ciuitatis cuiusdā. tropologice ē tipus aīe fidelis. allego- rice figura ē ecclie militatis anagogice tipū gerit ecclie triūphatis: vt pleni' dñm ē i allegoria. Et scias qd ciui- tas hiebz euersa est a Tabuchod. et restituta est a Ne- mia i ieu sumo sacerdote. Eversa vñ a romāis: restitu- ta ē ab helio hadriāo: sz nō i eodē loco: nec i p̄stīnū statū vñ dñ glo. sup illb. 25. Posuit ciuitatē i tumlū: yrbe for- tē in ruina. qdā in alio loco sit mō hiebz qdē eēt quū fuit dñs crucifix': p̄z ex b°: qd loc' i q° crucifix' ē dñs: et hor' i q° sepult' ē sūt in medio ciuitatis: et tūc erāt extra. vñ apls ad hebreos. ca. i. 2. Propter qd ih̄s vñ sanctificaret pplz p suū sanguine extra portā passus ē. vide ēt i ariel.

Hieb' pprū nomen yiri est: et interpretatur patiēs vel fa- ciens sūe cōmotus aut commotio.

Hiezechiel propriū nomen est cuiusdam pphete.

Hilaramen. minis. gene. neu. letitia vel gaudiuz: et dicitur ab hilaro. ras. et pdū. penul. nominatiui.

Hilareo. res. dicit hilareo. res. rui. i. esse vel fieri hilarez. et hinc bilaresco. scis. ichoa. Et cōponit vñ exhibareo. res. et exinde exhibaresco. scis. inchoa. et cor. la.

Hilarius. ry. qdā scūs dicit' ab hilaro. ras. qd semp fuit hilari in seruitio dei. et hinc hilario. onis. p alio sc̄o. Vel dñ hilari': qdī alari': ab altus: et aresvirt': qd fuit altus in scia: et virtuosus in vita: sz poti' est ethymo. qd compō.

Hilario. ras. i. letificare. vñ Macro. Verba nī minuo qd vi- nū hilari' zuiuū. Et p̄pōt cū ex et dñ exhibaro. ras. i. val de hilare. vñ b° hilari' z b°. re. i. let': iucūdus. et cō- paē. rīo. sim'. vñ hilari' ri'. simē. aduer. et b° hilari- tatis. Hilario cū oib' suis p̄positis ē actiuū: et cor. hāc syl- labā la. vñ Hoza. i. epi. Oderūt hilare tristes tristēq; io.

Hilus. li. mas. ge. et hilu. li. granū: putamē qd ad. (cosi t̄. heret fabe vel medulla penne. s. illud tenue quod est in medio penne. vide in nihil.

Himen. nis. mas. ge. est mēbranula illa in qd puer inuoluit

in utero m̄ris: q̄ alio noīe matrix d̄r: in q̄ sunt septē cellule forma hūana imprese: nec plures. vñ nō xtingit plures q̄ sep̄ pueros s̄l' xcipia muliere. ynde h̄imineus nei. ds nuptiæ: q̄ p̄tinet ad h̄o officiū. s. ad creatōes. Et fm̄ hoc h̄umine? oī vis illa retētua seminis ex q̄ h̄st p̄creari pueria. z d̄r vis illa de? fm̄ suetudinē antiquō rū q̄ quālibz essentiā: in q̄ aligd diuinitatis: alibz. s. emulatiōes dīnitas reperiebat deū vocabāt. vñ nāliter viz terre p̄ducendi vinū: vocabāt deū. s. bacchū: nāliter vim terri segeres p̄ducēdi vocabāt cererē. Qualitates. n. elemētōz nāles vocabāt deos: q̄ siā videren̄ h̄fe vim in spōne corpōz. s̄l' ad stellas. He. n. viden̄ h̄fe rōnalez effectū in his iferioribz. Idē quoq; de scientiis & virtutibz: q̄ sunt bona gratuita: cū etiā in virtutis sit qdā emulatio deitatis. i. domare virtutis: ide d̄y dicebat. vel himene? dicit? ē a quodā atheniēs h̄imeneo noīe: q̄ feliciter v̄sus est nuptiis. sigdē h̄imene? atheniēs iūuenis amore cu iūsdā forma paris: s̄ nobilitatis sup̄ioris iāserat: s̄ ob generis imparilitatē repulsa: passus iter virgines virginali habitu iāserat: z a piratis iter virgines captiuitat: z tādē vir esse dephēsus ad suos remissus ē: vt parebūt virginuz eaz facile nūciet vel dicat reditū: ea tū lege vt ei? quā peteret v̄ti xtingio xcedere. Cōcedit. redundē v̄gines. fit ille yori sui cōpos: salua lege sue cōditiōis. vñ ioleuit xstetudo. vt ḡcūs nuberet: cū tāq; deū nuptiarū iūocaret: q̄ faciliter amore suo v̄sus sit. H̄imene? āt q̄nq; ponit p̄ nuptiis: qñz p̄ coitu. z iterptat dormiēs f̄z. P̄u. z vt d̄c p̄ap. d̄y vel dei quos pagāi deos aslerunt: olim hoīes fuisse pdū. z p̄ vniuersitatis vita a suis post moriē coli ceperūt: i. quoq; ē laudes poete carmia xpo suerūt. z in celos eos sustulerūt. Nā q̄rūdā iūuenēs artūz & cultū pepisile dīr: vt esculapio medicia. fuerūt etiā viri fortes aut vrbū aditores: q̄b mortuis hoīes q̄ eos dilexerūt simulacra funerūt vt hērent aliquod ex imaginū xteplatōe solatiū: s̄ paulatiz h̄ honor p̄fidentibz denionys ita i posteris irrepist: vt quos illi p̄ sola noīs memoria honoraueit: successores dōs existimatēt atq; colerēt. Doc̄ ēt iūēt i. l. xapie. ca. i. 4. d̄ b̄ vide i. iuppiter. H̄imeneus. nei. penul. pdu. Qui. Daioz h̄imeneus adest illi gratia lector. Item Qui. Ecce vacāt h̄imeneo & ignibus atria fumant. vide in hymen.

Hymnicanus. ni. qui canit hymnos. z cōponitur ab hymnus & cano. z cor. ca.

Hymnidic? ca. cuiz. q̄ dicit hymnos. vñ in qdā home. Ibi chori angeloz hymnidici. i. laudes dei dicētes. z cor. di. 13 cōponas ab hymn' z dico. cis. tenet v̄o nām hui' p̄teri ti dixi q̄ nāliter cor. primā: vt ostendit in dico. cis.

Hymnigraphus. pha. phum. hymnoz scriptor. vñ b̄ hymnigraphia. phie. hymnoz descriptio. z cor. gra.

Hymniloqu? qua. cuiz. q̄ loq̄ de hymno ab hymn' z loquor p̄ponit. z cor. lo. Idē p̄ codē hymnilogus. ga. gū. ab hymn' z logos. vñ b̄ hymnologia. gie. fmo. v̄lla? d̄bym

Hymnio. ab hymn' d̄bymniso. fas. z hymnio. nis. (no. ambo pro laudare vel hymnos cantare.

Hymnista. ste. cōis. ge. ēq̄ facit vel cantat hymnos. z d̄r ab hymniso. fas. in hymnio. nis. vide. (hymn' . ni.

Hymnulus. li. dimi. parvus hymnus.

Hymn'. ni. mas. ge. i. laus dei cū cantico. Proprie enī hymnus canticū est cōtinēs laudē dei. Si ergo sit laus & non sit dei: nō est hymnus. si sit laus & sit dei & nō cantet: nō hymnus est. Si ḡ in laude dei d̄r & cantat. tunc ē hymnus: cui d̄rū est trena: q̄ sunt carmia lamēti & funeris.

Hin quedam mensura est. s. sextarius. z est indecli.

Hinnio. nis. niui. nire. nitū. p̄ geminū. equo? ē. Diere. s. Unusq; ad vxore p̄ximi sui hinniebat. z cōponit cum ad & con & fit adhinnio. nis. i. valde hinnire. z cohinnio.

nis. i. s̄l' hinnire. z est neu. cū oībus suis cōpositis.

Hinnit? tus. tui. p̄ geminuz n. clamor ē equo? z pdu. ni. z dīnū ab hinnio. nis. Job. 40. Aut circūdabit collo eius Hio hīas. aui. are. i. os apire & tractū a feris: q̄. (hinnitū. rū auiditas oīs aptiōe mōstrat. vñ & ponit qñq; p̄ de siderare. z qñq; p̄ deficere. & tractū a canibz q̄ qñ deficiūt hīat & p̄ fatigari & ponūt: qd̄ s̄l' tracū ē a canibz. & p̄ tūp̄ etiā ponit: vel. p̄ scindi vel aperire quecūq; res sit. z cōponit cū in: z d̄r in hīo. as. z est neu. cū oībus suis cōpositis. z ab hīo derināt biatus. tus. tui. i. fissura: aperio terre. p̄ruptio terre. p̄fundā q̄sī itus: sed p̄p̄ie biat? est oris hoīs aptio. Itē scias q̄ biat? ē qdā virtū qd̄ xī net sub barbarismo. vñ dīc. Dona. Siut aut̄ barbarismi p̄biatus. z dicūt biat? quotiēs due vel plures vocales p̄nūciāt s̄l: vt musa amabit: vel muse aonides.

Hir vigil interpretatur.

Hircania. nie. d̄r quēdā silua q̄ subiacet scithie. vñ hec hīcania. nie. d̄r qdā regio illi silue adiacens. z hīnc hīcania. num. penul. pdu. z hīrcanus. nia. niui. Aurora. Post annos plures hīrcanus surripit vnum.

Hircin? ob hīrc? d̄r hīrcin? na. nū. penul. pdu. Et hīrcosus. sa. sū. i. eodē sensu q̄ ē fetidus iāstar hīrci: q̄sī ḡ sudore corporis fetido fetet. z pdu. ci. Hīrcin? ēt ē possēsūt oī hīrc.

Hīrcus. ci. in hīrcinus est.

Cus. Hirquulus. li. dimi. mas. gene. puer libidiosus & lacrim? vt hīrcus & oīculos semper retorquet ad angulos ex nimia lasciuia: z deriuatur ab hīrcus vel hīrcinus.

Hirqu? qui. mas. ge. s̄l' Suetoniū ē oculoz angl's vbi putredō colligif. Et q̄ ex nimia lasciuia & luxuria soleūt qdā retorqre oculos ad hīrcuos: idē vñ b̄ hīrci. ci. i. cap. s̄. aīal lasciuia & petulē & feruēs sp̄ ad coitū. Cui? oculiad libidinē in trāsuerū aspiciūt & ad hīrcuos retorquet. z idē dīctus ē hīrci? Hīrc. n. in nāli historia hīrcos ita ēt libidinosus vt indignēt si videāt aliquos cocūtēs: vt i. eos impētū faciat. z idē hīrculus. li. vel hīrciolus. li. dimi.

Hīrsur? ta. tū. i. osp̄ pilie. vñ pilosus v̄t hīrci. vñ hīrci. ta. tū. p̄ sincopā p̄ hīrsur? ta. tum. vñ d̄ scō. Ioāne d̄r. p̄buit hīrci teg. mē camelus artub? sacris. Proprie ḡdē ē hīrsur? cui? pili erecti extat. z pdu. penul. hīrsur? z dīnū ab

Hīrtus in hīrcutus vide.

Circus. ci. Hirudo. dimis. i. sanguisuga. z d̄r ab hīrcos re: q̄ carni ad hīrebat. z pdu. ru. vñ Dora. Nō misura cutēz nisi plena cruxis hīrudo. Tū hīrudine? nea. neuz. z hīrudin? na. nū. in eodē sensu. Inueniēt hec hīrudo. dīnis. pn. p̄ qdā que. vñ v̄sus. Alles hīrudo volat: nat hīrudo: agitat arūdo. vel sic. Cantat hīrudo: singit hīrudo: crescit arundo. Hīrco. scis. i. choa. qd̄ dīberet facef hīraco ab hīrc. z p̄ponit cū de: z d̄r debīscō. scis. i. valde vel deorsūs bīscere. Indē debīscēs. tis. Hispanensis in hispanus vide.

Hīspan? fuit qdā rex aditor hīspāie. vñ dēa ē hec hīspāie. nie. z hīc hīspan? na. nū. gētīle & possēsūt. z hīc hīspāie nētis z hīc gētīle. Et hīc sex. puincias. s. terraconēsem: charthaginēsez: lūsitānia: galicēa: beticā: z trāsfretū i. re giōe africe tīgitaneā. Et sūt due hīspāie. s. cōterior: q̄ i. se ptentriōali plaga a pīrenio v̄sq; ad chartaginē porrigitū extēdit. Cōterior autē & vltērō dicta est quasi cītra sit: vel q̄ non sit post has v̄lla alia terra.

Hīspidus. ab hīrcus d̄r hīspidus. da. dū. i. asper. serosus: p̄losus hīrsutus: squalidus. z cor. penul. hīspidus.

Hister. str. mas. ge. flui? est qui & danubi? d̄r. vñ hīstri dīci sunt. Sigdē de colcho insula quidā missi ad persequēdos argonautas i. ponto intrauerūt hīstrū flumū: z inde a vocabulo amnis quo a mari recesserūt hīstri dicti sūt.

Hinde hec histria strie, dca est terra quā incoluerunt. vñ bister.stra.strū.gētile, et hec histrix cis. quoddā aīal qua drupes spinosuz; qz in terra illa abundat. et pdu.stri.

Historion.i.gesticulari.

Historia. Historin interpretat videre; vel cognoscere. vñ bē historia. Antiquus.n.nullus scribebat historiā: nisi q in terfuisset. et ea q scribēda eēt vidislet. vel iō dī historia ab historiō: qz diu p̄terita ad n̄ram memoriam et noticias reducit. Et aut̄ historia res gesta a memoria boīum pp̄ retuſata ē remota. In n̄o tñ vñl et si nup vel aliquid ulū retro res gesta sit: tñ dī historia. ide historiola le. dimi. et p̄pōne historiographus phī. descriptor historiaꝝ. vñ phō as. i. historiaꝝ describere: vñ depigere; designare. Et i codē sensu: historia as. et sunt actiua et cor. penl. historia. Historicci. q. historiaꝝ describit vñ narrat. et cor. ri. et pōt adie Historiographus penl. cor. in historia ē. Cuius declari. Histro. ab hesterio qd̄ ē gesticulari dī h̄ historia onis. qst̄ historia. i. gesticulator: ioculator: q diversos gest̄ et habens boīum scit rep̄tare. vñ histriōes dicebant̄ rep̄tatores comediatꝝ q in recitatiōe larvas sue faciei apponentes representabant habitus et gestus diuersopꝝ.

Histrix cis. in bister vide.

Huiculus ca. cū. i. hiās: spissus: rimosus. et dī ab hio bias. In estate terra ē huiculus: cum est fissa et rimosa calore solis. et zponit̄ vñ semihilicꝝ ca. cū. aliq̄tulū hiās apt̄ et pte.

H ante **O**

Hoc et id est sunt due pres. Et ad h̄ intelligendū nota q no mā zponūt cū phibis p̄ oēs casus excepto ntō et vñt yd̄ p̄ s̄teria pte i ca. de figura zposta noīa. vñ p̄ ḡ cū dī. Marcus. i. tulli. vel marcus hoc ē tulli. i. vel hoc ē: nō pōt ee dictio cōposita: qz p̄stat ex ntō et vñbo. et iō nō sunt zuctōes expositie: yd qd̄ putauerūt: qz nec ēt talis spe cies zunctionū inuēta ē. et sic dōz ē qz sunt ofones expo situe sine zposta. et illud p̄nomē hoc venit demfratue. et h̄ p̄nomē id relatiōe: et recipit intellectū p̄cedēris termi ni et nō sup̄positū. et iō sumit̄ i neu. ge. et i singulare nūero. Hodie aduer. epis. i. hoc die: et p̄ semp̄ ponit̄: et cōponit̄ ex hoc et die. Inde hodie nra. nū. et pdu. e. die cū oībus suis cōpositis ut hodie: et pridie: quotidie.

Homerocētonas. Hiero. in epi. ad paulinū dī. qst̄ nō lege rimus homerocētonas et virgiliocētonas. i. opuscula de vñbo homeri et virgili zposta: et pdu. to. Et scias q homerocētonas et virgili i duobꝝ libris redacte: in ḡb multū vñlus p̄ter dicto p̄ autoꝝ intētōez adaptat̄ xpo. Quidā sane excerptores librop̄ hōeri et vñgilii trāscurrentes vbi. cūq̄ iuenerūt aliquid qd̄ sic māe possēt adaptare: p̄ucto signauerūt ut qn̄ xp̄ilarēt p̄mpt̄ inuenirēt et ab h̄ punctōe cētones dñr scripta ex vñbꝝ xp̄ilata hincide collectis. et p̄maz triunatis. Cēto. n. vt dicūt ē vñbꝝ grecuz idē qd̄ pūgo. Inde dī h̄ cēto onis. idē qd̄ punc̄. et declinat̄ vñgillocētonas hōerocētonas s̄t acī plales greci: et acuūt in fine.

Homicida. de. penl. pdu. i. hoīez cedēs. i. occides. et p̄pōt ab hoīe. et cedo. dis. De homicidio casuali habes i casus.

Homicidium. dī. dī ab homicida. i. hominis occisio.

Hominii. ny. ge. neu. i. hominis seruitiū ab h̄ hoīis dī.

Hō. ab hum̄ dī et h̄ hoīis qst̄ hoīo: qz de hoīo ē effect̄.

In quor dimi. vñ dicit̄ pris. in. 3. li. Ab h̄ homūculis dī: et homūculo: homullus et homullulus. Nā yd idē in eo dēvīt q geminat̄. Lati us vel a. vel u. in ulus. ula. ulū. faciunt itex dimi. vt homullus homullul: paullulus paullulus. Et pōt̄ dici q h̄ cōtuor dimi. habuit pp̄ el̄ q̄ tuor trāsgressiōes. p̄ma fuit i padiso. scđa legis nālis. ter tla legis mōsice. q̄ta legis euāgelice. diminut̄ ē et h̄

in tpibꝝ: qz antiquissimi vt dī pris. in. 6. li. declinabāt hō homōis: s̄z mutara ē o. pdu. i. cor. et dicim̄ hō hoīis. vñ Enī. Multuris in silvis misēp̄ mādebat homonē. Itē vt dī Grego. in. 4. moza. Scriptura sacra trib̄ modis appellat hoīez. s̄z p̄nāz s̄c scriptū ē Ben̄. faciam̄ hōlem ad imaginē et silvidinē nrāz. Itē hoīez p̄culpā s̄c dīm̄ est. Ego dixi dy estis et filii excelsi oēs: vos aut̄ s̄c hoīes moriūt̄: ac si apte dicat. Si delinq̄nt̄ obibit̄. vñ Paul̄ dīc. Fūz sit iter vos zelus et zetio nōne carnales estis et p̄z hoīez abūlat̄: ac si dicat. Qui discordes metas ducitis nōne adhuc ex reprehēibili hūanitate peris. Itē hoīez p̄ infirmitatē s̄c in Hieremīa scriptū ē. Ma ledict̄ q sp̄z suā ponit̄ i hoīe: ac si apte diceret: i firmate. Itē dī Greg. i. home. ascētōis. Dis creature aliqd̄ hō b̄. Dz nāq̄ esse cōe cū lapidibꝝ: viuere cū arboribꝝ: sentire cū aīlibꝝ: intelligere cū anglis. Si iḡt̄ cōe h̄z ali qd̄ cū omni creatura hō: iuxta aliqd̄ oīs creature hō. C̄ hic nota q de zōtōe et vilitate hoīis loq̄ns Bernar. i multi mīta sciūt. h̄ē in qdā meditacōe sua q sic icipit. Multi mīta sciūt. sic dīc. Attēde hō gd̄ fūstī an ortū: et gd̄ es ab ortū vñq̄ ad occasum: et qd̄ eris post hāc vitaz. p̄fecto fūstī qd̄ nō eras: et vñl mā postea fac̄t̄ es: et i vilissimo pāno iuolūt̄: mīstrali sanguine i vtero mater. no fūstī nutrit̄: tūica fuit pell̄ scōina. sic idūt̄ et ornat̄ ad nos vēstī: nec memor es q̄ sit vñl origo tui. Forma fauor p̄pl̄: feruoz iuuēlīs: opesq̄. Surripic̄ tibi nosce re qd̄ sit hō. Nihil aliud ē hō nisi sp̄ma fetidū: sacē ster cop. et cib̄ vñmū. post hoīez vñmis post vermē fetor et horoz. Sic i nō hoīez. i. cinerē vertit̄ oīs hō. Cūrḡ sup̄bis hō: attēde q fūstī vile semē et sanguis coagulat̄ in vte ro: deiū miserie h̄ vite exposit̄ et p̄tō: postea vñmis et ci nis: cuī cept̄ culpa: nasci mīseria: viuere pena: mori angustia. Cur carnē tuā reb̄ p̄cōsis sic ipiḡas et adornas: quā post paucos dies vñmes deuoraturi sūt i sepulchros. Aiaz ḡ tuā cur nō adornas bonis opibꝝ: q̄ deo et angelis p̄nītāda ē i cel. Quare aiaz tuā vñlipēdis: et carnē ei preponis: dñaz acillari: et acillā dñari magna abusio ē. Totuiste mūdus ad vñi aīe p̄cū estimari nō pōt. nō. n. p̄ toto mūdo isto dē: aiaz suā daret: quā p̄ vna aīa dedit. vide i curiosus. C̄ et nota q iste dīt̄ frigi figuratio et itāstītue adiūgit̄ cū oī casū: vñt̄ nūero: et cū quoīz ḡne cū hoc noīe hō. Eccl. 3. i. Hō frigi. i. hō bon̄ et vñlis. Dī dīs hoīez fecit dīx i dos. Itē vide in creo. Itē de q̄ tuor statibꝝ hoīuz dicā i liber. ra. ru. Itē vide in ifern. Honestas. ab honor dī honest̄. sta. stuz q nibil h̄z turpītu dis: qst̄ honestis statū seruās. et p̄p̄ honest̄ stioz. sim. vñ honeste. sti. sim. aduer. et h̄ honestas. tatis. i. p̄petu. honor: qst̄ honestis statū. et p̄ponit̄ vt ibone stus. sta. sti. nō honest̄. et p̄p̄. Itē ab honest̄ honesto. stas. i. hone stū facere vñ reddere. et p̄ponit̄ vt de honesto. stas. ibone st. stas. i. valde hōestare: vñ pot̄ dissimilā vñ upare: ab hōestate remouer̄. et p̄ actiu p̄z. Hō. pris. at̄ dīc q̄ hōe stas formā ab honor. or̄ mutata i es. et assūpt̄a tas. s̄c a Honor vñ bon̄ i bono. ras. vide. C̄ maior maiestas. Honoriūs li. penul. cor. i. paruus hono.

Honorifico. honor p̄ponit̄ cū facio. et dī honorifico. cas. i. honorare: honorē impēdere. vñ honorificus ca. cū. et cōparaf. s̄z eius cōparatiū nō simi in vñl. et hic et hoc honorificēs. centis. sed nō est in vñl: tamen eius cōparatiū sunt in vñl. Sit ergo quedā mixta cōparatio ex cōparatiū istius. et ex hoc positūo honorificus. et dī honorificus centius. simus. vñ honorifice centi. sim. aduer. et h̄ honorificētia tie. ab honorificens. i. honorabilitas. Itē ab honorifico h̄ et hec honorificabilis et hoc le. et p̄paraf honorificabilior simus. vñ honorificabiliter li. sim. aduer. et hec honorificabilitas tatis. et hec honorifi

De

D.

ante

D

cabiludo dinis. vii h^o honorificabili udnitas: t̄ hec ē longissimum i dicio: vt p̄ in hoc: versu. Fulget honorifica bilitudinatib^o iste: t̄ cor. penul. honorifico cas.

Honoror ras. ut. i. honorē impēdere. vii honorar^o ta. sū. q̄ re cipit t̄ impēdit honorē. t̄ op̄ honorat^o tioz. sim^o. vnde honorate tuus. simē. aduer. t̄ honorator^o ria. riū. q̄ impē dit honorē. vel qd̄ ē honorē. t̄ h̄ t̄ h̄ honorabil^o t̄ h̄ le. di. gn^o honorari. vel apt^o honorare. t̄ d̄ honorabilitis q̄ si hon orabil^o. i. apt^o vt recipiat v̄l tribuat honorē. t̄ op̄ honorabilitis lior. sim^o. vii honorabilitis lius. simē. aduer. t̄ h̄ honorabilitas tis. t̄ op̄ oīt̄ vt ihonorabil^o. i. nō honorabilis. t̄ silr̄ op̄. Itē ab honoro h̄ bonos vel honorē. t̄ ē ho norē i honoratē. t̄ attēdis honorē nō solū i reuerētia: s̄ et i administratō eoꝝ q̄ sūt corpī necaria. t̄ v̄l dīc ph̄si. 4. Ethic. Virtutis p̄mū honorē. t̄ attribuit̄ bonis. t̄ Aug. in de cui. dei. loqns de v̄o honore p̄rie celestis dicit. Ho nor ille nulli dñegab̄ digno: nulli xcedis idigno. Itē d̄ honorē suue p̄natu dīc Chrys. Primat^o fugietē se d̄side rat. d̄sideratē se odit. Et scias q̄ Piero. dīc sup isto v̄bo. Honora p̄fēz tuū t̄ m̄rem tuā. S̄ si a v̄o p̄te te nō separādiū carnis. copla q̄d̄ diū ille suū nouerit antecorē. Idē. Ecce aduersari^o xp̄z i pectore tuo cōā occidere: si p̄uīl ex collo p̄deat nepos: s̄ l̄pso crine scissisq̄ vestib^o v̄be ra q̄b^o t̄ enutrieraat m̄r̄ oridat: s̄ in limie p̄f iaceat p̄cal catū p̄fēz: p̄ calcata p̄ge m̄rēz: siccis oculis ad vexil lū xp̄i euola. Solū pietatis gen^o est in hac re eē crudelē. Ponoro ap̄onit̄ vt abhonoror ras. cohonoror ras. i. sil̄ ho norā. Dehonoror ras. exhonoror ras. i. vitupare extra ho norē facere: v̄l p̄cere: i. honoror ras. i. nō honorare: h̄ ho norē facere: vitupare. Ponoro acruū ē cū oīb^o suis op̄ sitis. [¶] Hic nō q̄ Ambro. sup Lucā dīc. S̄ nec maria minor q̄m̄rēz xp̄i decebat fugietib^o aplis an̄ crucē st̄abat: t̄ p̄jua spectabat oculū filii vulnera: q̄ spectabat nō pi gnoris morte: s̄ mūdi salutē: aut fortasq̄ cognouerat p̄ filiū mortē mūdi redēptōe: aule regalis putabat se t̄ sua morte publica nūez additurā. S̄ ȳhs n̄ egebat ad iutorio ad hoiū redēptōe: q̄r̄ dixit. Face s̄ sine adiutorio iter mortuos liber. Suscepit qd̄ m̄ris affectū: sed nō q̄sunt hois auxiliū. Hēmis igit̄ pietat^o maḡz: docet lectio qd̄ matern^o debeat affect^o imitari: qd̄ seḡ reuerētia filioꝝ: vt ille se offerat i filioꝝ p̄cūlis illis ampli^o solitudo materna q̄ sue mortis mestitia sit dolori. My sticū t̄i ē q̄ mēdā Joāni inter ceteros iuniori: qd̄ nō otiosis aurib^o debem^o accipe. Periculosa. n. ē mulierib^o copula adolescētis: t̄ sp̄es iuuentutis. vide i maria. Nō ē aut h̄ obliuī tradēdū q̄ sl̄ dīc frater Thomas. Aliud ē de eo q̄ ē adhuc in seculo st̄itut^o: t̄ aliud de eo q̄ ē iaz i religiō pfessus. Ille. n. q̄ ē in seculo st̄itut^o: si h̄z parentes q̄ sine ipso sustētari nō p̄nt. nō d̄z eis relictis religiōnē irare: q̄r̄ trāsgredere p̄ceptū dīni de honoratōe pen tu: quia dicat qd̄ oppositū. s. q̄ in hoc casu licite posset eos deserere: eoꝝ curā deomittens. s̄ s̄iḡs recte p̄sideret: h̄ eset tētare deū: cū h̄s ex h̄uano s̄filio qd̄ ageret p̄cūlo parētes expōeret sub spe dīni auxiliū. Si v̄o sine eo parētes v̄tā trāsgere possent: licitū cēt ei desertis pa rentū sine cā neçitatis. vii Luce. 9. dīq̄ dīni dicēti sibi. Permitte mihi p̄mū ire t̄ sepelire p̄fēz meū: r̄ndit. sine vt mortui sepeliāt mortuos suos: tu at yade t̄ ānūcia regnū dei. Qd̄ v̄bū tractas. Cyrilus dīc. q̄ discipulus ille nō petyt q̄ p̄fēz suū iā defunctū sepeliret. s̄ adhuc viue tēi senectute sustētaret quoisq̄ eu sepeliret. qd̄ dīni nō p̄cessit: q̄r̄ erat alij q̄ ei^o curā h̄re poterāt: linea parentele ad h̄ faciēdū astricti. Ille v̄o q̄ ē iā in religiō pfessus reputat iā q̄ si mortu^o mūdo. vii nō d̄z occasiōe sustētatio nis parentū exire clauſp̄ in quo xp̄s sepeliſ. t̄ se itey se

eularib^o negotiū implicare: tenerē t̄i salua sui plati obe dietā: t̄ sue religiōis statutis piū studiū adhibere qua liter ei^o parentibus subueniat. vide in dulia.

Hora. re. cū h̄. est dieꝝ. t̄ ē hora. re. spatū in quo medietas alicui^o signi orī in oriente: t̄ medietas alteri^o occidit i ocidēte. Itē h̄ ora re. sine h̄. t̄ ē regionū: vel finiū: vel ve stiū. cū. n. regionē vel finē vel extremitatē vestimentoz designare volum^o p̄ h̄ nomē. scribēdū ē sine h̄. Itē qn̄s ē platis nūeri de os oris ora. vii v̄lus. Dras mūdis h̄z: nox horas: t̄ chlamys oras. Aspiras horā v̄bi t̄ps signifi Horispex cis. in horispex vide. Cabit.

Horizon tis. media spēra apparenſ super terram.

Horno aduer. t̄pis. i. b̄ āno āponit ab h̄ t̄ ann. vii horn na. nū. t̄ hornotin^o na. nū. penul. cor. in codē sensu. i. hui^o āni. Designat tamē quādoꝝ t̄ps indeterminate.

Hornotinus na. num. in horno exponit.

Hornus. nū. in horno exponit.

Horologic^o ca. cū. penul. cor. q̄ in horologio colligit horas v̄l qd̄ p̄tinet ad horologiu. t̄ deriuat̄ ab horologiu logy.

Horologiu. hora p̄ tpe āponit cū lego gis. t̄ d̄ horologiu gy. v̄bi hore legūt̄. i. colligūt̄: v̄l intelligūt̄. v̄l āponit alogos qd̄ ē f̄movl̄ rō: q̄r̄ ibi f̄mo h̄v̄l̄ rō d̄ horz colligēd̄ Horoscop^o pi. mas. ge. i. horaz inspectoꝝ. t̄ cōponit ab ho ra t̄ copos qd̄ est labor vel intērio: q̄ si cognitiōi horaz intēdēs vel laborās. vel cōponiūt̄ vt ab hora vel scopim qd̄ est speculari: q̄r̄ p̄ horas natūritates hoīus speculant dissimili t̄ diuerso fato. vnde hoc horoscopiu p̄. i. hora ruz speculator: t̄ cor. penuli. horoscopu.

Horreo res. rui. i. hororē h̄re: timere v̄l tremere. Proprie gd̄ ille horret q̄ tremit: t̄ cui^o pili rigescūt̄. i. surrigūt̄ p̄ frigus: vel p̄g tumore: s̄cūt̄ in nocte cu h̄ovadit solus t̄ hic h̄ horror roris. rori. t̄ h̄ t̄ bec horribilis t̄ h̄ le. i. abomīnabilis. t̄ op̄arē horribilis lior. sim^o. vii horribili lius. simē aduer. t̄ h̄ horribilitas taz. Itē ab horreo horrid^o da. dū. i. terribilis: abomīnabilis: frigorofus tremēs. t̄ cōparē horridus dior. sim^o. vii horride di^o. simē. aduer. t̄ h̄ horrilitas tatis. Horreo op̄oīt̄ cū facio. t̄ d̄ horrefaciō cis. i. terrefacere. Itē horreo op̄oīt̄. vt abhorreo res. rui. i. timere abomīnari. Itē exhorreo res. i. borreō res. p̄ borreō res. t̄ hinc ichoa. horresco: abhorresco: exhorre sco: i. borresco: t̄ phorresco. Horreo t̄ ei^o āposita sūt neutra t̄ signāt passionē extrinseca natā. t̄ strūt̄ qn̄q̄ cus acris: qn̄q̄ sine acris cum ponunt̄ p̄ timere. Et scias q̄ horreo facit preteritū in ruteo mutata in ui. dimis^o t̄ caret supio. Fm v̄sum: deberet tamē facere horritū: eo mutata in i. breuē t̄ addita tum vt vult p̄ris.

Horridulus la. lum. dimi. aliquātuluz horridus. t̄ cor. du.

Horridus da. dum. penul. cor. in borreo res. est.

Horrifico. horreo op̄oīt̄ cū facio. t̄ d̄ horrifaciō cis. t̄ hor rifico cas. i. terrefacere. vii horrific^o ca. cū. penul. cor.

Horripilatio ē q̄d̄ pili capitis pre horrore erigunt.

Hortor taris. tus. sū. i. suadere: fortas: i. stigare. v̄l i. stigari. vii h̄ hortator toris. t̄ hortatori^o ria. riū. t̄ bec hortatio nis. t̄ h̄ hortat^o tus. tui. t̄ h̄ hortamē nis. t̄ hoc hortato riū. i. palmatoriū. v̄l loc^o v̄bi fiūt hortamia. Hortor cōponit vt adhortor taris. abbortor taris. cobhortor taris. i. sil^o hortari. debhortor taris. i. dissuader. v̄l valde hortari. vii debhortatori^o ria. riū. t̄ h̄ debhortamē minis. exhortatio. t̄ exhortatori^o ria. riū. Hortor cū suis āpositis ē cōe.

Horula le. dimi. parua t̄pis hora. t̄ cor. ru.

Hor^ori. ab hora p̄ tpe d̄ h̄ hor^ori. q̄ p̄m^o horas adinuenit.

Horuspex cis. hora componit cū specio vel inspicio. t̄ d̄ hor uspex cis. v̄l horuspex. ille ḡ īspicit horas. t̄ h̄ bo ruspicus ci. horaz inspectoꝝ. q̄ etiā horoscopus dī.

Horuspicus in horuspex vide. t̄ cor. spi.

Hospes. Ostium ponit cu[m] peto; et d[omi]n[u]s hic et hec hospes p[ro]tis, q[ui] recipit; et q[ui] recipit: q[ui]s hospites, i. ostium petes: q[ui]s ostio pede inferat. Antiquus enim hospites q[ui] recipiebant et qui recipiebantur veniebant ad hostium: et ponebant pedem in eo et pacum firmabat q[ui] y[n]o deciperet alius, vniq[ue] g[ener]e recipit et q[ui] recipit hospes d[omi]n[u]s. Ut ergo, n. ponendo pede i ostio amicitie pacum firmabat, vniq[ue] qd[am]. Est q[ui] suscipit et q[ui] me suscipit hospes, q[ui] a d[omi]n[u]s hospes q[ui] ostium petes etymo. e. vniq[ue] faciliter benignus, aptus et q[ui] adiuuet amico, q[ui] no[n] subterfugit: s[ed] eis ad ostium se libenter expoit hospitalis h[ab]et, et est eos ge, hospes tamen singulari q[ui] in plali: s[ed] hec hospita h[ab]et hospite singulari est fe, ge, in plali neu, sic et sospita.

Hospitarii. ab hospitiu[m] d[omi]n[u]s hospitarii, et b[ea]t[us] hospitaria rie. Hospitoliu[m] diuini, paruum hospitiu[m]. **Custos hospitii.** Hospitiu[m], ab hospites d[omi]n[u]s b[ea]t[us] hospitiu[m] tu, vbi q[ui]s ad t[er]ps hospitali iure inhabitat, et inde transiens migrat. Hospitiu[m] vo scholariu[m] est: sed domus est burgen[s]is q[ui] ea locat.

Hospita. ab hospites d[omi]n[u]s hec hospita te, et hospitat[us] ta, tu, q[ui]d[am] ponit ut ib hospita, et ib hospitat[us] ta, tu, i. no[n] hospitat[us]: s[ed] d[omi]n[u]s istis duob[us] no[n]b[us] no[n] inuenit nisi illa terminatio q[ui] e in a, in quocumq[ue] casu sit: et in ytreoq[ue] numero. Inuenit q[ui]ntus ytrus et tabl[us] singularis fe, ge, et ntus et actus et vtus pla[re]s in neu, s. hospita et inhospita f[or]mula. Alio yd dicunt cu[m] q[ui]d[am] ego q[ui] hospita te, est fe, ge, in singulari numero: sed in plurali est neu, h[ab]ens tamen acutu[m] etymo, et sic est ethroclitu[m]. vniq[ue] p[ro]pterea b[ea]t[us] hospita: acto hec hospita: vt o hospita.

Hospitabilis. ab hospitoris, d[omi]n[u]s b[ea]t[us] hospitabilis et b[ea]t[us] le, penul, cor, g[ener]e libeter hospitaf: vel q[ui] est dignus ut recipiat in hospitiu[m], et ponit ut inhospitabilis, i. no[n] hospitabilis.

Hospitalarius in hospitalis vide.

Hospitalis ab hospites d[omi]n[u]s b[ea]t[us] hec hospitalis et hoc le, penul, p[ro]prio, q[ui] benignus et p[ro]prio ead hospitadus, et c[on]ponit ut b[ea]t[us] et hec inhospitalis et b[ea]t[us] le. De hoc est vide i hospes. It[em] ab hospites d[omi]n[u]s b[ea]t[us] hospitale lis, vbi p[re]grini recipiunt in hospito, vniq[ue] b[ea]t[us] hospitarii, i. custos hospitalis: vel q[ui] est de hospitali et hec hospitalaria rie, p[ro]fessio in codice sensu.

Hospitor. ab hospites d[omi]n[u]s hospitor aris, tuis, s[an]ctis. **Hospitor** at si attribuit recipi[re]: sensus est. Ego hospitor te, i. i. hospitiu[m] te recipio. Si at attribuit ei q[ui] recipit: sensus est. **Hospitor** te, cu[m] i. hospitio tuo tecum maneo v[er]o i alio. Si at attribuit ei recipit: et struas cu[m] acto: sensus est. **Hospitor** te, i. i. hospitio te recipio, vniq[ue] olis erat coe: et struebat sic. Ego hospitor te, et ego hospitor te a te, q[ui] copetentius est, i. ut dicat esse comune et construas ad modum communis verbi simili.

Hagi. Comuniter tam[en] dicunt q[ui] est deponens.

Hostia. ab hostis d[omi]n[u]s b[ea]t[us] hostia stie, hostia aut[em] erat sacrificia q[ui] siebat anq[ue] p[ro]geret ad hostes, q[ui]s p[ro] hostib[us] deuicidis facia. Sed victimae erat sacrificia q[ui] post victoriu[m] victimis hostio imolabat, et erat victimae maiora sacrificia q[ui] hostie, vniq[ue] s[an]ctus. Victimae p[ro] victimis d[omi]n[u]s: hostia, p[ro] supandis.

Hostiar[us]. ab hostia d[omi]n[u]s b[ea]t[us] hostiator, i. ianitor, et hostiar[us] d[omi]n[u]s q[ui] custodit ostium, et hostiar[us] d[omi]n[u]s in ecclesia ab officio: q[ui] presit ostys et pli, ipse enim tenet clavem: dia intus et exteri custodit: iter bonos et malos h[ab]ens iudicium: fideles recipit: et infideles respuit. Et hec hostaria rie, que custodit ostium et hostiar[us] ria, riu, q[ui] p[er]tinet ad ostium: vide in ordo.

Hostiator. ad ostio d[omi]n[u]i, i. p[ro] ostia: q[ui]s d[omi]n[u]s ostio ad ostium. **Hosticapa.** hostis ponit cu[m] capi oyl[er] cedo v[er]o scindo, et d[omi]n[u]s et b[ea]t[us] hosticapa pe, vel hosticinda de, vel hosticida de, q[ui] vel q[ui] capi v[er]o cedit v[er]o scidit hostem, et cor, penul, hosticapa.

Hosticida de. penul, produc, cōs[ider]is gene, q[ui] vel q[ui] cedit hostem, et componitur ab hostis et cedo dis, cecidi.

Hosticus ca. cu[m] i. hostis ab hostis deriuat: et cor, sti, vniq[ue] in Aurora d[omi]n[u]s. Hostica sunt eius colla subacta manu.

Hostilia. ab hostis d[omi]n[u]s hic et hec hostilia et hoc le, q[ui] p[er]tinet ad hostem, et produc, penul, et inde hostiliter aduer, et hec

hostilitas ratis, i. inimicitia.

Hostilo las. exponitur in v[er]stilo las.

Hostimentu[m] ti. ab hostio is, d[omi]n[u]s hoc hostimentu[m] ti, i. eq[ui]men-

tū: eq[ui]litas: vel illud q[ui] pondus equa in libra.

Hostio stis. stire, titu[m], i. e[st]re: et c[on]ponit cu[m] ab, et d[omi]n[u]s ab hostio stis, ite cu[m] con: et d[omi]n[u]s coh[er]dit stis, abiecta n. It[em] cu[m] p[ro]t: et d[omi]n[u]s phostio stis, et est actiuu[m] cu[m] oib[us] suis cōpositis.

Hostiolum li. dimi, paruum hostium: peaul, cor.

Hostis. ab hostio stis, d[omi]n[u]s b[ea]t[us] et hec hostis: q[ui] eq[ui] fratre eat ad bellum. Proprie q[ui]d[am] hostes d[omi]n[u]s q[ui] inequales sunt nec eq[ui]l[er] sibi iuicem debet: q[ui]s nihil sibi debet: nec vniq[ue] magis tenet alteri q[ui]d[am] eccl[esi]ario. vniq[ue] hostes p[ro]p[ter]e non potest esse christiani iter: nec hostile plu[m] iter eos: q[ui] christiani sp[iritu]l[er] sibi iuicem aliqd saltē q[ui] christianitatis: s[ed] christiani et saraceni p[ro]p[ter]e d[omi]n[u]s hostes: q[ui] nihil sibi iuicem debet, s. i. n. vilissimi[us] saraceni capet reges fracie: statu[m] deberet illi q[ui]d[am] rex fracie deberet illi: si cu[m] caper, vel hostes d[omi]n[u]s ab hostiādo, i. equādo moenia vici, Gol[gotha], n. hostes vici: es moenia vici, hostium adeq[ue]r[er], i. cū terra eq[ui] face[re], i. d[omi]n[u]struere et deycere p[er] terrā.

Hostiunz. ab hostis of hoc hostiū sti, q[ui] hostē arceat, ibi, n. aduersarij nos obyculi. Pinceria ostia fluuiorum dicuntur exit[us] in mare, s. loca ubi intrat mare: q[ui] hostib[us] illuc solemus occurtere: et nos eis ibi opponere, vel dicuntur loca illa ostia: q[ui] p[ro]loca illa tanq[ue] p[ro]ostia in domū intrat flumina mare: vel res exportant vel important p[er] loca illa tanq[ue] p[ro]ostia: vel q[ui] hoies p[ro]loca illa tanq[ue] p[ro]ostia egre diunt: et ingrediunt flumini: vel terrā suā: q[ui]s domū, q[ui] autē d[omi]n[u]s ostiū: q[ui] ostendens aliqd interi: vel q[ui]s obstans intrantib[us], i. intrare volentib[us] etymo, est.

Hostioriu[m]. ab hostio stis, d[omi]n[u]s b[ea]t[us] hostioriu[m] rh. lignū cu[m] q[ui] modi: vel sextariu[m] adeq[ue]r[er], v[er]o lignū q[ui] duci sup mēsurā: vt sigd ibi supfluo ē amouear, et sigd deest suppleat.

H ante

Huiuscemodi est cōs[ider]is ge, indecl. ab huius et modi: et interponit ce, syllabica adiectio, et designat iste genitivus modi qualitatem: ut huiuscemodi, i. talis.

Humanus. in humanus exponitur.

Humanus. ab ho d[omi]n[u]s humanus ne, nū, q[ui]d[am] b[ea]t[us] humanitatē: vel q[ui] p[er]tinet ad humanitatē. It[em] humanus benignus, misericors: q[ui] circa hoies beat[us] emore, et miseratois affectu, et

f[or]mā significatōes cōparat humanus n[on]ior, simus, vniq[ue] humanus vel humaniter nius, simus, aduer, et humanitas tis, et humanus aduer, et d[omi]n[u]t humanus et humanus: sic dinine et dinitus, nā diuinus et humanus signat a deo et hoib[us]: s[ed] diuinus et humanus ad similitudinē deo, vel hoib[us]. Si enī dicas habriel missus ē dinitus idē ē ac si dicat. habriel missus ē a deo, et istud f[or]mā ē humanus, i. ab hoib[us]. Si vero dicas, habriel locutus ē diuinus vel humanus, i. ad similitudinē deo, vel hoib[us]: si ue diuinus more vel humanus, i. humanus, i. misericordia, et humanus idē ē q[ui]d[am] humanus. Humanus ponit cu[m] in, et d[omi]n[u]s inhumanus na, nū, i. nō humanus, i. effrenus esset, et crudelis, et misericors, et para[ctus], vniq[ue] b[ea]t[us] inhumanitas tatis, i. feritas, crudelitas, ipetas. It[em] inhumanus p[ro]t[er] dici studēs tot[us] dedit studio: g[ener]e, rō, seruat cu[m] hoib[us], et p[ro]p[ter]at: vel inhumanus n[on]ior, simus, vniq[ue] hora, hora. Surge humanus seniū depone camene. It[em] ab humanus b[ea]t[us] humanitas tis, a grā humani addita tis, et d[omi]n[u]s humanitas p[ro]petas q[ui]s d[omi]n[u]s b[ea]t[us] humanitas, i. mansuetudo, misericordia: q[ui]dā affectio q[ui] nos suicēs intuemur. It[em] ab humanus nū d[omi]n[u]s humanus, i. humanare humanitatē iduere, vniq[ue] humanus na, nū, i. nō humanus, i. effrenus esset, et crudelis, et misericors, et para[ctus], vniq[ue] b[ea]t[us] inhumanitas tatis, i. feritas, crudelitas, ipetas. It[em] inhumanus p[ro]t[er] dici studēs tot[us] dedit studio: g[ener]e, rō, seruat cu[m] hoib[us], et p[ro]p[ter]at: vel inhumanus n[on]ior, simus, vniq[ue] hora, hora. Humanus capit pectora cernit egnā jugere sivelet, et varias iducere plus. (mas)

Humatus in humo mas. vide.

Humectatus in humectus.

De H ante H

Humectus. ab hūor moris. vel ab hūeo mes. dī humect⁹ ta. tū. i. hūidus. et ḡparat hūectior simus. vñ hūecte cti⁹. sime aduer. et hūecto etas. i. madeface⁹. vñ h⁹ hūectatio nis. et h⁹ hūectamē. minis. et hūectat⁹ ta. tū. vñ humecta tiz aduer. si ab hūect⁹ hūectiz. et actiu⁹ humecto tas. Humeo. ab hum⁹ dī humeo es. mui. i. madefieri. vñ hūesco. scis. ichoa. et pdu. pñā hūeo: s̄z humo mas. eā cor. vñ vñ. Corpora nlls humet ybi terra liquorib⁹ humet. Humeralis. ab hūer⁹ dī h⁹ et hec hūeralis et h⁹ le. qđ pñet ad humez. et hoc humerale lis. dī qđā palliuz qđ et su pñumerale dī. Eccl. 45. Et humerale posuit cū ephor. Humerillus. ab humerus oicitur humerillus li. qui extre mitati aris. infigitur. Hūer⁹. ab armis dī h⁹ hūer⁹ ri. qđi armer⁹ vt eēt disti ctio hoiz quoꝝ sūt hūeri ad aialia qđrupedia quoꝝ se armi. vñ hūerosus sa. sū. i. fortis et magnos hñs hūeros. Humidus. ab humeo vel hūor dī humidus da. dū. qđ ex teri⁹ h⁹ humoz: s̄z vuiduz qđ interi⁹ h⁹ humorez. et cō parat humidus dior. dissimus. vñ humide dius. sime. aduer. et hec humiditas tatis. et humido das. i. humiduz facere: madefacere. Et est actiu⁹. et pdu. etiā bu. Humilis. ab hum⁹ dī h⁹ hūilis h⁹ le. qđi humo accli uis et ethymo. et ḡparat hūilis lior. mus. Daniel. 4. Du millimū hoiz. et scribit p̄ duo l. suplati⁹: s̄z hūilis scri baſ p̄ vñ l. Formaf. n. ab hūilis. remota is. et addita li mus ut hūilis hūilim⁹. Et sunt gñqz suplati⁹ qđ desinat i lim⁹ cū suis ḡpositis. et ḡtinēt simplicia i h⁹ vñ. In lim⁹ gñqz dat fagus: cetera linq. et a dī humili addita tas. fit hec hūilitas. Itē ab hūilis dī humilio lias. aut. re. vñ. actiu⁹. et cor. penl. hūilis et hūilio lias. Et scias qđ vt dī glo. sup Math. ca. 3. Vera ē humilitas quā seḡt comes obediētia. Et Greg. dī moral. 26. Ille vē ē humiliis: qđi defensor⁹ cū arguit in malis. Et sunt tres gradus humilitatis. Primi⁹ gradus ē se subdere majori. et se nō pñferre eq̄li: et h⁹ humilitas dī sufficiēt. et ne c̄aria cui libz iusto. Secundus gradus ē subdef se eq̄li nec se pñferre minori. et h⁹ humilitas dī abundā. Terti⁹ gradus ē subdere se minori: i quo gradu ē ois iustitia. et hec humilitas dī supabū dās. Inuenit aut̄ humilitas bona et mala. bona exaltat: mala deyicit. Nō dñs in euāgeliō Luce. 18. patēter et cō pñdiose designat oīces. Ois qđ se exaltat hūiliabit: et qđ se humiliat exaltabit. qđ exponēs Beda dī. qđ simplic non ait: qđ se exaltat hūiliabit: et qđ se humiliat exaltabit: s̄z cū additānto: ois qđ se exaltat hūiliabit: dōz ē qđ varijs modis boies i hoc seculo et i futuro exaltat⁹ et humiliat⁹. Alij h⁹ i futuro exaltat⁹: sicur rex David: et Job: et Eze chias: et ceteri tales qđ glorioſi in hoc seculo fue runt: et glorioſiores sunt i futuro. Alij h⁹ i futuro hūiliat⁹: sīc supbi paipes: vel certe illi qđ in h⁹ seculo de p̄ctis vñ dicta recipiunt: et i futuro ad penā ppterū trāseunt: qđis fuit herodes: antioch⁹: nabuchodonosor: et pilat⁹: et mul ti tales. de qđ scriptū ē. Dupliči ḡtritioē ttere eos dñe. Nonnulli h⁹ exaltat⁹: s̄z i futuro humiliant⁹: sīc sūt supbi diuites qđ iuxta scripture vocē ducit in bonis dies suis: et puncro ad iferna descēdūt. Alij at h⁹ humiliant⁹ et i futuro exaltat⁹: sīc sūt sci paipes: illi p̄cipue qđ p̄ deus oia sua relinqntes semetipos spōranea paugtate hūiliat⁹: vt i futuro a dño exaltari mereat⁹. et Bernardus dī. i. 3. 4. sermōe. Quāti humiliat⁹ qđ bñles nō sunt. ali⁹. n. rācole humiliat⁹: ali⁹ patēter: ali⁹ et libēter. p̄mi rei sūt. seqñtes īnox. vltimi iusti. Qui at pōt dicere. bonū mibi qđ hūiliasti me. ie. vē hūilis ē. Nō pōt h⁹ dicere qđ īuit⁹ tolerat⁹: min⁹ qđ murmurat. Et at hūilis qđ humiliat⁹ pñertit i humiliat⁹. et ipse ē qđ oīc̄ deo. Bonū mibi: qđ hūiliasti me. Hīc Greg. i. 4. dñica dī adnētū. Mirāda actio cū elatio nō eleuat: s̄z grauat. Qui. n. sine humiliat⁹ vñues ḡre.

De I ante I

gat qđi qđ in vñtuz puluerē portat. et vñ aligd ferre cerni tur inde deteri⁹ cecat. In cunctis ḡ qđ agitis frēs mei ra dicē bōi opis hūilitatē tenere. nec qđ iā supiores: s̄z qđ adhuc iferiores estis aspice: vt duz melior⁹ vobis exē plā ppōtis ad maiora sp̄ ascēdere ex hūilitate valeatis. Hūmo as. aui. are. dī ad humus et est humare in terra po nere humo tegere. i. sepelire. vñ humatus ta. tum. terra tectus et sepultus. et cōponit vt inhumatus ta. tum. i. inf pultus. et humatum aduer. i. sepultum vel viliter et abie cte. et cor. hu. humo as. sed humeo eam. pdicit. Hūmor. ab hūeo es. dī humor oris. vñ hūrosus sa. sum. i. humore plen⁹. et ḡparat hūrosus s̄z. sum. vñ hūrosus s̄z. sime. aduer. et hec hūrositas tis. et pdu. pñā hūor nomē: sed humor maris. passiu⁹ de humo as. eā cor. vñ qđā. De terret qđ humor: nō terret qđ sonat humor. Hūmus mi. fe. ge. i. terra. et p̄pē hūida et i. fierior. Et nota qđ bum⁹ est qđi p̄priu⁹ nomē terre. vñ et caret pluralitate et rñdef ad aduerbia interrogativa ad moduz p̄prior noīu⁹ sine p̄positōe: sicut dom⁹ domi: et militia militie. Et derinat̄ a mus greco: qđ dī terra. et derinatio sumat ab ultima syllaba. et cor. hu. vñ Quidi. ep̄la. Luxuriat frigido sanguine pinguis humus. vide in tellus. Hus terra est in finibus Idumee: et interpretat festinans vel consiliator.

Est imperatiu⁹ de eo is. faē enī impatiu⁹ i. eat. Itē sicut dī. Pū. b̄ figura latia i. et hec figura greca y. idē elemētu⁹ rep̄it, et i. rep̄it illud in subali sono: s̄z y. in accītāli. hoc at ele mētu⁹ i. nāl̄ et exiliter sonat: qđ hec figu ra i. rep̄it illud elemētu⁹: qđ sonat exili⁹: s̄z cum sonat spissi⁹ et vberi⁹: rep̄it hac figura y. et ad istos diuersos modos rep̄itādi p̄dcis elemētu⁹ greci p̄dictis duab⁹ figu ris vñtū appellatēs i. iota⁹ y. guī. nos at nō vñtūr hac figura y. nisi in grecis dictōibus vel barbaris: et nō vñ qđ vñ in multis dictōibus grecis vel barbaris ē dubiū an debeat scribi p̄ i. an p̄ y. apud nos: cuz nesciam⁹ illas lin guas ex toto: qđ ap̄ illos. s. grecos et barbaros i. gbulā locis scribi i. in alys y. s. guī. Itē b̄ figura i. apud nos re p̄itat duo elemēta. s. i. vocalēz: et i. sonatē. Quia ḡ i. duo elemēta rep̄it: et qđ i. et y. idē rep̄it elemētu⁹. id miri nob placuit tracare de dictōibus qđ incipiūt ab i. vocalē: et de illis qđ incipiūt ab i. Sonatē. et ēt ab his qđ incipiunt a y. a est nomē domini fīm qđ est inuisibilis: ex quo et allelu. qđ est laus vel laudate componit alleluia. i. laus inui sibilis vel laudate inuisibilem. Abel interpretatur ascensio.

I abin interpretat̄ sap̄ies vel sensus sive etiā prudentia. I aceo ces. cui. vñtū neutz: et caret supinis. et dī a iacio cis. et cōpo. cū ad. et dī adiaceo ces. i. iuxta iacere. et cū inter. et dī interiaceo ces. et cū pier. et dī piaceo ces. et cū sub. et dī subiaceo ces. et cor. ia. Luca. in. 4. Felix qđ potuit mundi minante ruina. Quo iacet iam scire loco.

I acere qđi ē īfinitu⁹ de iaceo ces. pdu. penl. qđ vñ īfini tu⁹: dī iacio cis. cor. penl. vñ vñ. Si nescis cere. lapidē acyntin⁹ in iacynt⁹ vide.

I acyntus tī. fuit qđā puer vñs in flore fīm poetas. vñ et ille flos silr dictus est iacyntus: et ē purpureus: et hinc qđā lapis dictus est iacyntinus: habēs purpureuz et ceru leū colorē ad modū illi⁹ floris. vñ vñ. Flos iacyntus: lapis ē iacyntus bōq; vñ iacyntus ta. tū. penl. pdu. qđ uis poetica licentia qñq̄ corripiatur in metro fīm. Dug. et hinc iacyntus na. num. qđ est de colore iacynti. et scri bitur sine c. in ultima syllaba iacyntus.

I acio cis. ieci. iactū iacere. vñ bic iactus etiā. Iacio